

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIAL

LADISLAV VÍZEK DĚDA, NEBO TÁTA?

DUBEN 2013 / ZDARMA

VÝKONNÝ VÝBOR PŘEDSTAVUJEME
NOVÉ ČLENY

PROFESE ZAHRADNÍK
ZVRŠOVIC

ALEXANDRIA

cestovní
kancelář

*Vážení přátelé,
jedním ze základních cílů Pražského
fotbalového svazu je rozvoj a podpora
mládežnického fotbalu. Jsme rádi, že se
k této podpoře můžeme připojit, a proto
se cestovní kancelář ALEXANDRIA
stala hrdým partnerem nového projektu
Neberte nám naši hru.*

Kromě podpory tohoto projektu jsme pro všechny členy a příznivce Pražského fotbalového svazu připravili speciální slevy na naše zájezdy:

- 14 %** na zájezdy z katalogu CK Alexandria „Léto 2013
– letecké zájezdy“
- 9 %** na zájezdy z katalogu CK Alexandria „Léto 2013
– zájezdy autobusovou a vlastní dopravou“
- 5 %** na zájezdy z Last minute nabídky
CK Alexandria

Slevu je možné uplatnit z katalogové ceny osoby na pevném lůžku. Slevu není možné sčítat s jinými výhodami, slevami, akcemi či speciálními nabídkami. Slevu nelze uplatnit u vybraných zájezdů.

Další informace k této nabídce získáte v našich pobočkách

ALEXANDRIA

Vodíčkova 25, 110 00 Praha 1
Tel.: 221 592 592 Fax: 221 592 593
E-mail: vodickova@alexandria.cz

ALEXANDRIA

Španělská 2, 120 00 Praha 2
Tel.: 221 466 466 Fax: 222 251 602
E-mail: info@alexandria.cz

PRO UPLATNĚNÍ SLEVY PRO ČLENY A PŘÍZNIVCE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU VYPLŇTE TENTO KUPON:

Jméno a příjmení objednavatele zájezdu:

Rezervační číslo objednaného zájezdu: Fotbalový klub:

TENTO KUPON LZE VOLNĚ KOPÍROVAT A ŠÍŘIT MEZI ČLENY A PŘÍZNIVCE VAŠEHO KLUBU. NA VYŽÁDÁNÍ JEJ ZÍSKÁTE I VE VÝŠE UVEDENÝCH POBOČKÁCH.

STR. **2–5**

ROZHOVOR

POSLEDNÍ SEZONA
LADISLAVA VÍZKA?

STR. **8–9**

ZAJÍMAVOST

VÁCLAV HRDLÍČKA CHCE
S LIBUŠÍ DO DIVIZE!

STR. **14–15**

JAK ŽIJE

JAN MUSIL
JE NA DNĚ, ALE NEBREČÍ

POD PALBOU

STR. **6**

ROZHODČÍ FRANCESCO MAIELLO

VÝKONNÝ VÝBOR STR. **10–11**

NOVÍ ČLENOVÉ PFS A JEJICH PLÁNY

HISTORIE

STR. **12–13**

HRDINOVÉ PŘEDZÁPASŮ

MLÁDEŽ

STR. **16–17**

DOBŘÁ DUŠE IVANA ČERNOHORSKÁ

MLÁDEŽ

STR. **18**

TALENT PATRIK PODLENA

MLÁDEŽ

STR. **20**

PEL-MEL ANEB CO SE DĚJE

KLUB

STR. **22–23**

SK SLOVAN KUNRATICE

PROFESE

STR. **24–25**

ZAHRADNÍK JAN ŠIMR

TRÉNINK

STR. **26–27**

ROZVOJ RYCHLOSTI

FOTO MĚSÍCE

STR. **28**

WEB PFS

Vážení příznivci pražského fotbalu,

pro dubnové číslo Speciálu jsme se na rozhovor rozhodli oslovit legendárního Ladislava Vízka. Kromě jiného také muže, který se nebojí říct názor téměř na cokoli, a zároveň člověka, jehož mají jistě i někteří čtenáři různorodých periodik plné zuby, protože jde právě se svými myšlenkami na veřejnost.

Náš rozhovor je ale o něčem jiném. Nenačtete v něm zmínku o dění ve vrcholovém fotbalu, o Spartě, Slavii nebo reprezentaci. Naopak se můžete dočíst, jak někdejší kanonýr v osmapadesáti letech zvládá novou roli na pravém beku a jak nehodlá dopustit pád Dolních Chaběr o soutěž níž. Mimo to přišla řeč i na jednu mimofotbalovou záležitost - roli novopečeného otce, kterou si Ladislav náležitě užívá.

Snad potom lépe pochopíte záměr z titulní strany. Ta má Vízka ukázat i v jiné roli než upoceného v dresu přesně tak, jak jste zvyklí po dlouhá léta, co se věnuje fotbalu...

Držím palce do jarních bitev!

Lukáš Vrkoč

editor Pražského fotbalového speciálu

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK IV. – **DUBEN** | **VYDÁVÁ:** Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P.O.Box 2, 110 15 Praha 1 | **KONTAKT:** 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | **REDAKCE – EDITOR:** Lukáš Vrkoč | **SPOLUPRACOVNÍCI:** Jakub Masák (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš, Pavel Jiřík st. a Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Jiří Formánek | **GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK:** PRESCO GROUP, a.s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | **DISTRIBUCE:** GRAND PRINC MEDIA, a.s. | **NÁKLAD:** 7500 ks. ISSN 1805-2541

FOTO NA OBÁLCE: Ondřej Hanuš

ROZHOVOR

AŤ DO MĚ MYDLEJ!

BÝVALÝ VYNIKAJÍCÍ ZÁLOŽNÍK LADISLAV VÍZEK I V 58 LETECH HRAJE I. A TŘÍDU ZA DOLNÍ CHABRY. KROMĚ MLADŠÍCH SPOLUHRÁČŮ HO NABÍJÍ I PŮLROČNÍ DCERA.

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Na fotbal teď chodí Ladislav Vízek často s kočárkem.

Proslul svojí otevřeností, nebojí se tvrdě kritizovat poměry v českém fotbale. I proto se stal LADISLAV VÍZEK vyhledávaným objektem pro novináře. Při hodnocení reprezentace a dění v lize se ale zapomíná na samotného Vízka. Ten v 58 letech stále hraje pražskou I. A třídu za Dolní Chabry. Jen se bývalý vynikající záložník přesunul na post pravého obránce. „Pořád si to odehrají,“ přesvědčuje v rozhovoru pro Pražský fotbalový speciál.

■ **Takže to v I. A třídě ve vašich letech v klidu zvládáte?**

Není to soutěž pro nazdárky, jak si někdo myslí. To, že pořád hraju, je trochu extrém. Já bych obdivoval něko-

zdraví, ale je to čím dál náročnější. Uvažuji o tom, že to po sezoně zaseknu, tohle je asi moje poslední jaro.

■ **Neláká vás vydržet do šedesátí?**

No, ty vole, láká, ale to je asi fantasmagorie. Je to vážně extrém. Já se hrozně přetahuju, fyzicky i psychicky. Po každém zápase jsem vyždímaný, tři dny mimo. Přesto pořád kluky na hřišti honím, že musíme vyhrát, oni si ze mě dělají srandu, že jsem jediný, kdo by chtěl postoupit do přeboru. To ale u nás nepřichází v úvahu, nikdo tam nechce. Oni by spíš chtěli do I. B třídy.

■ **Prosím?**

V Chabrech začíná převažovat názor, který už jsem slyšel i od prezidenta Šmíci (Vladimír Šmicer - pozn. aut.),

A mladí by chtěli dobrovolně do I. B třídy? Kdo to kdy slyšel? To je nějaký duch? Srdíčko? Kdepak, to ne! Dokud v Chabrech budu, nedopustím, aby se šlo níž. Bude tam I. A třída. To slibuju. (usmívá se)

■ **Zmínili jste, že reakce diváků na vás nejsou vždycky pozitivní. Jak se s tím smírujete?**

(skoro omluvně) Těžce to nesu, někdy se hádám, zbytečně. Jsem taky takovej nervák. Měl bych ale ukázat nadhled, jenže ten se blbě hledá, když za váma něco stojí, nikomu neubližuju, přesto na mě ti blbec řvou. Musím s tím žít.

■ **Něfíkate si někdy, jestli to máte zapotřebí?**

Mám to rád, chci si zahrát s mladými, já tam ožívám. Zapotřebí to určitě nemám, ale láska k fotbalu u mě vítězí. Jsem jako Franta Veselý, ten taky pomalu umřel na hřišti. Je nás málo, takových magorů. Máme ale dobré mužstvo: Šmíca, Patrik Berger, Ivan Hašek, kopat umíme, já z nich mám nejhorší pohyb. Ta parta by mi chyběla, tak to natahuju, jak to jde.

■ **Neumíte skončit?**

Neumím odejít, fakt že ne. A taky neumím říct nikomu ne. To je strašný. Furt

bych hrál, furt bych chtěl. Ale pozor! Já se odstěhoval na pravého beka, kde je to ještě jedlý, i když mě sem tam nějaké agresivní útočník prožene. Kdybych ale cítil, že jsem pro smích, že na t/o vyloženě nemám a nestačím, tak skončím. Tihle staří hráči nemají moc soudnosti. Já to dokážu zvážit. Myslím, že si toho beka uhraju.

■ **Dopředu vás to neláká?**

Záloha, útok, tam už musíte trochu zabrat, to už je frkot. Já jediné toho krajního beka. Vepředu si zahrāju exhibice za Kozlovnu, ale I. A třída je velmi slušná soutěž, až jsem překvapený. To nejde.

■ **Dáváte nějaké góly?**

Kopu penalty, to umím. Jinak si nepamatuju, kdy jsem dal naposledy gól ze hry. (směje se) Když mi bylo o pět let míň, motal jsem se víc vepředu, ale teď už gólovej nejsem. Založím akci, nahraju, ale na hrot se nedostanu, na rohy nechodím. Jó dostat balon do šestnáctky, udělat klíčku a vystřelit, to by šlo. Jenže já už tam moc nedocházím. (zase se směje)

■ **V týmu máte na penalty dost dobrých adeptů. Máte při jejich zahrávání přednost?**

„UVAŽUJU O TOM, ŽE TO PO SEZONĚ ZASEKNU, TOHLE JE ASI MOJE POSLEDNÍ JARO.“

ho dalšího, kdo by v mých letech hrál takhle vysokou třídu. Místo toho kolikrát vidím blbě reakce, křičí na mě, že jsem dědek. To mě mrzí, já se fotbalem bavím, neubližím. Tyhle kecy mi vadí, je to pro mě záhuľ na tělo a vůbec na všechno. Jakž takž mi drží

že I. A třída je moc. Proč bychom ale nebojovali? Že je to náročné? Tak se holt musí kluci vyplivnout, nejsou tak staří. Co mám říkat já? Po zápasech se cukám jako kapr. Říkám tomu kapří nemoc. Kdybyste viděl, co mi dělají nohy, jak mě bolí. Jsem vyřízenej.

Se zeťem Vladimírem Šmicrem válejí za Dolní Chabry.

Šmíca s Pátou by penalty kopat mohli a chtěli, ale musí čekat, až je k tomu pustím. Já to šoupu v klidu k tyčkám, to není problém. Je to o psychice, kterou já mám v pohodě. Nerozklepu se.

■ **Jak často chodí hrát dvojice Šmícer - Berger?**

Málo. Patrik přijde, když se chce proběhnout a není zrovna na golfu na Floridě. Šmíca zase když nemá nároďák a není zraněný. Takhle kombinace se vidí jen zřídka. (směje se)

■ **Chodíte v Chabrech trénovat?**

Ne, my jsme zvláštní mužstvo, jsme horda, měli bychom trénovat, ale my starší nechodíme. Máme trenéra, který plní spíš funkci psychologa, dává to dohromady. Máme tréninky v úterý a ve čtvrtek, chodí ti mladší kluci. Já nebyl celou zimu, další starší kluci taky ne.

■ **Dá se říct, že pro vás trénink nemá smysl?**

Asi tak. Co mě tam naučí? Příhrávku? Dát gól? To je nesmysl.

■ **A co rozcvička před zápasem, k té se odhodláte?**

(směje se) To je další věc, hrajeme od pěti a Háša jde na hřiště za minutu před. Vůbec se nerozcvičujeme, jsme

blázni. Podle toho taky vypadají naše začátky zápasů. Než se rozdejcháme, soupeři zahodí tři góly nebo nám dva dají. Oni to vědí, skáčou na nás, ale jak přechkáme patnáctou minutu, chytíme se a jede to. My jsme mužstvo, co bourá všechny názory, že tréninky a rozcvička jsou důležitou součástí fotbalu. Chodíme z voleje, ale tak to nemá být.

■ **I ti mladší, co trénují?**

Taky se nerozcvičují. Trenér chtěl, ale zvítězil názor, že když se rozcvičuje-

„JÓ DOSTAT BALON DO ŠESTNÁCTKY, UDĚLAT KLIČKU A VYSTŘELIT, TO BY ŠLO. JENŽE JÁ UŽ TAM MOC NEDOCHÁZÍM.“

me, jsme pak unavení. Je hrozný, jak ten fotbal děláme, ale kvalitu máme, pokud se sejdeme.

■ **Jak jste na tom s kondicí? Tipnete si, kolik za zápas naběháte kilometrů?**

To vím! V kabině se mi smáli, říkali mi, že jsem Stojanov, Stojkovič... Koupili mi kopačky s čipem, inicioval to Šmíca. Celý mužstvo pak tipovalo, kolik naběhám. Nikdo nedal víc než tři kilometry.

■ **Jaký byl výsledek?**

Měl jsem tam 6,2 kilometru. A to

byl zápas, kdy jsem se moc nevydal. Na pravého beka v mých letech je to slušné číslo, ne? Natrandil jsem toho dost, já byl geroj, aspoň jim sklaplo. Sami nejsou v běhání nějaký přetrháči. V tom zápase tam nebylo pořádné křídlo, nemusel jsem moc běhat. To jsem nejvíc pyšný, když na mě vymění hráče, protože se neprosadí. Smějí se mu, že nepředběhne starýho dědka. Ale pozor, starý jsem, to souhlasím, ale umím hrát pozičně, mám prvních

pět kroků, vidím, kam soupeř běží, udělám si náskok. Na mě to ti útočníci nemají lehký.

■ **Ale taky chybuje, ne?**

Jasně, ale moc chyb nedělám, občas ale samozřejmě taky. Na jaře jsem v prvním kole chyboval proti Dolním Počernicím. Když se to stane, rozebírá se Vízkova chyba půl roku, u druhých nic. To pak slyším v hospodě.

■ **Není to tím, že vy sám se nebojíte kritizovat? Takhle se vám to vrací.**

Ale pozor, to já chybu uznám, klidně v kabině řeknu, že jsem nebyl dobrý.

Nemám ale rád, když mě někdo sjede jen proto, že jsem starý. Rozlišuju fotbalisty na dobrý a špatný, ne starý a mladý. To je nespravedlivé, každý bude jednou starý. Proč se mi smát? Buď zahraju dobře, nebo špatně. Ale kecy: Jsi starý, měl by ses na to vyprdnout... Slovo starý nemám rád, nesnáším ho.

■ **Co protihráči? Cítíte z nich respekt?**

Někteří ho mají, jsou hodní. Ale v Praze jsou obecně ti kluci odrzlejší než na vesnici. Tam se na vás přijdou podívat, tady jsou ze mě možná už otrávení. Nechci, aby řkali: Pane Vízku, promiňte, kopl jsem vás. Ať do mě mydlej, ale vadí mi, když mě někdo chytne za dres nebo mě urazí. Ať faulují, nesu kůži na trh, za to si můžu sám. Můžou do mě kopat jako do mladýho, v tomhle směru úctu nevyžaduju, ale nechci, abychom se po zápase hádali. I když někdy je to těžký i se mnou, jsem naštvanej, ale snažím se být rozumnej. Lidi si neváží, že můžou vidět takové hráče, v Praze už vůbec ne. Háša to má taky těžký, hraje na hrotu, kopou do něj, ale nese to statečně.

Roli táty si Ladislav vyloženě užívá i v osmapadesáti letech.

■ A co Jiří Rosický?

Ten odešel na hostování do Šestajovic.

■ Vykají vám mladší soupeři?

Některý jo, ale ať mi klidně tykají. To mi nevadí. Štve mě, když mě uráží tím, že píšu žvásty do novin, to je přece něco jiného. Vytahují věci, které tam být nemají. Na vykání si nepotrpím, jsem mezi mladými, blázním stejně jako oni, dám si s nima pivo, je sranda, to mě drží nad vodou. Mám mladou přítelkyni, chci mladé i kolem sebe na fotbal. Nabíjí mě to.

■ **Zaujalo mě, že jste měli po 15 kolech skóre 41:39. Jste na špičce podle vstřelených gólů, zároveň na chvostu, co se týče těch obdržených...**

V našich zápasech padá hodně gólů. My jsme vzadu babráci, dostáváme tak laciný góly, to je s podivem, tomu nerozumím.

■ Dokáže vás to naštvat?

Taky nás to štve, ale nemáme žádné postupové cíle, tak bychom to měli snášet líp. S tímhle mančastem I. A třídu udržíme kdykoliv, ale až skončí starší hráči, tak ti kluci poříčí šupem dolů. Doufám, že se neurazí, až to budou číst.

■ Jste kritický i v kabině Chabera?

Ale jo, i na sebe, já si nelžu, proč bych si lhal? Mluvim upřímně i ke spoluhráčům. Proto mi vadí, že mě diváci pomlouvají za rohem. Dost mě to mrzí. Jsou na mě nejvíce kritický, ale nespočítají si, že by to mělo být obráceně a měli by mě držet. S tím se neumím spřátelit. Kdybych byl vylo-

žená slabina, tak bych to zabalil. A to si nemyslím.

■ Jste kapitánem?

Ne, tím je Tomáš Linek, spravedlivý a dobrý kluk z Chabera, pásku má dlouho, zaslouží si ji. Já po ní netoužím.

■ A v kabině velíte?

Nějaké slovo snad mám. Já do toho ale moc nemluví, máme chytrého trenéra.

■ **V Chabrech hraje několik exligistů. Neodrazuje to zájemce, kteří by**

„MÁME TAM BÝVALÉHO ŠÉFA SVAZU, MANAŽERA REPREZENTACE, VÍTEŽE LIGY MISTRŮ A MY SE POCTIVĚ PŘEVLÍKÁME V KURNÍKÁCH. TO NEJSOU KABINY, ALE SLEPIČÁRNA.“

u vás třeba chtěli nastupovat, protože by pro ně nebylo místo v sestavě?

Kdyby byli mladí z Chabera, kteří mají úroveň, aby mohli hrát, rádi je tam pustíme. To ale není. Teď jsme udělali Tomáše Poláčka, co byl v Boleslavi nebo ve Spartě. Musíme to vydržet. Máme tam hodně šikovné kluky, kterým je teď třináct let. Jestli jim to vydrží, tak to bude super.

■ **Jak to vypadá před zápasy v kabině? Samá slavná fotbalová osobnost, máte vůbec taktickou přípravu?**

Máme, máme. (usmívá se) Na to si trenér Baloun potrpí, řekne sestavu, co a jak, vrátí se k tomu, jak jsme hráli minule. On moc nechválí. Hlavně řekne rozestavení, ke hře moc ne, to není potřeba.

■ **Dá se říct, že jste pro soupeře v I.**

A třídě něco jako Sparta v lize? Že se proti velkým jménům chtějí vytáhnout?

Řekl bych, že trochu jo, asi zápasy s námi berou jinak. Ale my jsme nepřijemný mančast i co se týče disciplíny. Máme tam pár kluků, co nadávají. My starý překvapivě moc ne, mladší spíš jdou po rozhodčím, my se jich pak zastaneme. Vadí nám, když rozhodčí řekne, že se z nás neposere. To nikdo nechce, aby nám pomáhali. To by byla ostuda. Když dělal Háša předsedu, tak

hned šel za rozhodčím, byl jsem toho svědkem, a říkal mu, ať to píská normálně. Nikdy jsme neprofitovali z našich jmen. To si nepřejeme.

■ **Váš zeť Vladimír Šmicer dělá v Chabrech prezidenta. Váš nějaký funkcionářský post neláká?**

Ne, vůbec. U nás dělá sekretáře Míla Hofman, ten s tím třikrát do měsíce praská, ale vždycky stejně přijde. Stará se o všechno, až skončí, spadne to. Na to, jaká máme v sestavě jména, máme nejhorší areál v I. A třídě. Jsou už nějaké plány na nové hřiště i kabiny, to bychom si zasloužili. Máme tam bývalého šéfa svazu, manažera reprezentace, vítěze Ligy mistrů a my se poctivě převlíkáme v kurníkách. (směje se) To nejsou kabiny, ale slepičárna, provizorní sprchy, hrůza. Ale kantý-

na v Chabrech nám přirostla k srdci, máme tam nejlepší klobásky v soutěži. Jsme skoro v centru Prahy, přitom je to vesnické hřiště se vším všudy. Ale má atmosféru.

■ **Když jste u atmosféry. Vy jste známý svými srandičkami a hecováním. Jste takový i při zápasech?**

Jasně, chci se bavit, jsem uvolněný. Špičkuju to, jdu do srandy. Snažím se odlehčovat atmosféru těžkých zápasů. Někdy se naši kluci hádají, tak jim říkám, ať neblbnou. Chci se bavit a chci to i od druhých. Nejde o nic, hrajeme jen pro zábavu, tak se tak máme i chovat. Někdy to bohužel nejde. Zmínil jste Rosického, s ním to nešlo. Ten mě neměl moc rád. Na hřišti byl takový negativní, to nebylo dobře. Když se ho ptali, jestli se nechce vrátit, řekl, že dokud bude hrát Vizour, tak ne. To je od něj ubohý, po téhle větě jsem s ním skončil.

■ **V listopadu se vám narodila dcera Viktorie. Jak se vám změnil život?**

Jsem za to strašně rád. Co žiju, to je snové. Fakt nevěřím, že je to možné. S manželkou jsme se rozešli, já půl roku sedával po hospodách, byl jsem jenom v Kozlovně, no život, že bych někde zatuhl. Najednou přišla mladá holčina (přítelkyně Simona, 33 let), děťátko, kočárek, sunárky. Úžasně mi to sedí, těším se domů, jsem šťastnej.

■ **Máte už dvě dospělé děti. Není pro vás náročné starat se zase o miminko?**

Je, ale mám výhodu, že Simona je

vrchní zdravotní sestra, porodní. Ona je profesionálka. Co se týče práce s dítětem, je absolutně bezchybná. To já už neumím, neměl bych takové nervy, když se dítě rozbřečí a křičí. My máme, člověče, nějakou hodnou holčičku. Usměvavou, jsme z ní úplně zbláznění. To jsou věci. Proto mě dneska na fotbale nic nerozhází.

■ Říkal jste, že vás nabíjí fakt, že jste s mladými v kabině. Nabíjí vás i opětovné rodičovství?

Nabíjí, i když můžu říct, že co mě vybíjí, je zima. Potřebuju jaro, počasí, sluníčko, jako všichni. Příští rok se asi na tři měsíce uklidím na Floridu na golf jako Pátá Berger. Jen ten přelet by mi vadil, já už se bojím do letadla.

■ Užíváte si ve vašich letech roli otce jinak než dřív?

Zcela určitě, když jsem měl Pavlínu a Ládíka, byl jsem pořád někde v čudu na lize, soustředění. Já je pomalu neznal, teď mám malou od prvního dne doma. I když u porodu jsem nebyl, já tyhle moderní metody neuznávám. Vypadá to, že bude malá fajnová, jako obě moje děti. Mám i vnoučata, těm jsem udělal tetu. Šmíca z toho má obrovskou srandu, když říká, že k nám jejich Natálka chodí, aby přebalila tetu, když se pokadí. Jsem teď terčem randy, ale vůbec mi to nevadí.

■ Jste víc děda nebo táta?

No, to je zajímavé. Jak kdy. S vnoučaty chodím na koupaliště, kde na mě

LADISLAV VÍZEK

■ Narodil se 22. ledna 1955, bývalý československý reprezentant, který v národním týmu odehrál 55 utkání a dal v nich 13 gólů. Je držitelem zlaté olympijské medaile z roku 1980 a bronzové medaile z mistrovství Evropy 1980, účastnil se mistrovství světa 1982. Je členem Klubu ligových kanonýrů (115 branek). Dvakrát byl vyhlášen nejlepším fotbalistou Československa (1983 a 1985).

■ Je odchovancem TJ Čechie Hlušice, v dorosteneckém věku působil v Novém Bydžově. Většinu kariéry strávil v Dukle Praha, odehrál za ni 321 zápasů a získal tři tituly mistra ligy. V závěru kariéry hrál za francouzské Le Havre. Hrál za středočeské Černolice, v posledních letech nastupuje za Dolní Chabry v pražské I. A třídě. Společně s ním v klubu působí i jeho zeť Vladimír Šmicer, Patrik Berger či Ivan Hašek.

křičí na celý bazén: Dědo! Vždycky jim vysvětluju, ať mi neříkají dědo. (směje se) Teď se zase cítím jako taťka, když se ale ohnu a začne mě něco bolet, jsem děda. Je to takový napůl. Nebo se mi stává, že jdu s kočárem a potkávám babičky, které na mě začnou: Áááá, dědeček, taky jste zlobil? To se směju, já jsem táta! Přináší mi to jiné pohledy na svět.

■ Někde jsem četl, že jste kvůli dítěti omezil hraní karet. Je to pravda?

Karty jsou moje slabina, to přiznávám. Stydím se vždycky, když mi přijde MMS malé s textem: Táto, přijď už domů. Pak hned dělám chyby a zahazuju krásné karty, pořád trochu okrádám rodinu o čas. Ale nepřeháním to. (směje se)

■ Ale Kozlovnu jste už pustil, ne?

Chťel jsem ji prodat, nakonec ji pronajímám. Nemám na to nervy. Pořád je moje, jen už nedělám ředitele. Lidi nechodí, hospodská krize je evidentní. Vzal to kamarád, dohodli jsme se na slušném nájmu, na mariáš mám. A je klid, udělal jsem to i kvůli té holčičce, abych nebyl pořád po hospodách.

■ Další dítě neplánujete?

No, člověče... Simona se tak zbláznila, ta malá se jí tolik líbí, že by prý byl hřích nemít další holčičku. Já říkám: Když už, tak kluka. Ale řeknu to takhle - budeme si muset pospíšet. (směje se)

INZERCE

kasa.cz

jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

TISÍCE POLOŽEK
za internetové ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé odbavení

REKLAMACE DO 30 DNÍ
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9 - Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

POD PALBOU

CHYTRÝ JAKO RÁDIO

ROZHODČÍ FRANCESCO MAIELLO V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST, ARCHIV F. MAIELLA

Jako hráč prý Francesco často radil rozhodčím. Jak je to naopak?

Jeho jméno zní pro našince exoticky - FRANCESCO MAIELLO - a mnozí by jej jako rozhodčího zařadili do země k Pierluigi Collinovi. Ale on píská v českém hlavním městě!

■ **Co vás vedlo k tomu stát se rozhodčím a proč to vlastně děláte?**

Hrával jsem odmalička fotbal a rodiče si všimli, že velmi rád a nevybíravě hodnotím rozhodčí. Tak mi řekli, že když jsem chytrý jak rádio, ať si to jdu zkusit. V patnácti jsem tedy podal přihlášku, rok chodil do školy mladých rozhodčích a i díky skvělé práci mých cvičících rozhoduji utkání až dodnes. Když se vám povede utkání a na konci vám přijde 22 hráčů poděkovat, tak ten pocit je k nezaplacení. Sice se to stává málokdy, ale o to víc si toho cením.

■ **Jaké bylo vaše první utkání v roli rozhodčího a jak se vám povedlo? A naopak, které se vám nepovedlo?**

Tak to vím přesně. Bohnice - Hostivař, soutěž mladších žáků. Na to nezapomenu. Fanoušci obou táborů nevypadali zrovna přátelsky vůči mně, takže jsem se zlehka bál o svoji vizáž. Naštěstí domácí vyhráli, a tak jsem se mohl radovat i z pozápasové klobásky. Nepovedených utkání jsem měl na začátku a až. Jsem rád, že ty prvotní krůčky jsou za mnou, a upřímně lituji ty mladé rozhodčí, co každý víkend musí přijít na stadion a poslouchat řeči nejchytřejších lidí na fotbale: mami-nek. To je opravdový očistec.

■ **Stal se vám na hřišti někdy nějaký trapas?**

Komu ne. Nějaký velký ale naštěstí ne, to by mě hráči ihned rozcupovali

a utkání by šlo do kyték. Často se mi stane, že nechám bloček s tužkou nebo karty v kabině o poločase. To pak hledáte v druhém poločase na stadionu známou tvář, která by vám do kabiny skočila. Když tam náhodou nikdo není, protože utkání sleduje 1 neplatící divák, tak pak se musíte snažit, aby padlo co nejmíň branek a karet, abyste si to stihl zapamatovat. (směje se)

■ **Co říká vaše rodina na to, že jste rozhodčím a tedy člověkem, jemuž lidé občas sprostě nadávají?**

Honoráře za pískání používá na placení opencard. A MHD pak jezdí!

V soutěžích, kde se pohybují, slyším nadávky každý víkend. To by nebylo, aby si někdo z plných plic neutrousil nějakou pořádnou nadávku na nás jen proto, že doma ho manželka mlátí. Rodiče nemůžou říct nic, ti mě jen litují a diví se, že jsem s tím ještě nepaštil.

■ **Který z hráčů, jež jste pískal, je (nebo byl) největším gentlemanem?**

Gentlemany jsem bohužel zatím nepoznal, vypadá to, že v nižších soutěžích je to vyhynulý druh. Spíše naopak.

Každý tým má hráče, na kterého bych ihned zavolal odchytovou službu ze zoo. Já to asi i jednou udělám, protože na hřiště někteří hráči opravdu nepatří. Ten rozdíl, když se sejdou hráči ochotní hrát fotbal oproti hráčům ochotných se jen válet na zemi a nadávat mi, je obrovský. To si občas říkám, jestli jsem si nespěl hřiště s parkem bohnického ústavu.

■ **Kde mají nejlepší zázemí - od hřiště až po kantýnu?**

Hřiště jsou vcelku dobrá všude, někde ale umělé trávy dávají kotníkům víc zabrat. Zatím největší servis jsem zažil na B týmu Újezdu nad Lesy. Každý, kdo tam byl, si pamatuje jejich fantastické taštičky a jídlo potom. Tam se jezdilo opravdu jen za odměnu. Vtipné je, že většinou ty velké týmy jako Slavia a Sparta pomalu ani nevědí, že je slušnost vám dát něco malého k občerstvení. Z těch větších týmů vybočují Bohemians 1905, Dukla Praha a Viktoria Žižkov. Tam ti se-kretáři, kteří vás mají na starost, jsou opravdu skvělí.

■ **Čím se živíte a jaké máte vzdělání?**

Zatím jsem studentem VŠE v Praze na Fakultě mezinárodních vztahů, obor diplomacie. Stále mám svůj pokoj u rodičů, takže hotel Máma perfektně funguje.

■ **Co jste si naposledy koupil za výdělek v pozici rozhodčího?**

No, z toho si bohužel vilu koupit nejde. Budu rád, když půjdou zaplatit nové dresy, které budeme mít. Jinak si za výdělky kupuji většinou jídlo nebo pražskou opencard. ■

**35 studií
po celé ČR a SR**

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

STUDIA KOUPELN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

ZAJÍMAVOST

VÁCLAV HRDLIČKA CHCE LIBUŠ V DIVIZI!

**BÝVALÝ LIGOVÝ ZÁLOŽNÍK A ŠEF KLUBU SE NAPLNO VRÁTIL
PO TŘECH LETECH SOUČASNÉHO PŮSOBNÍ V ROUDNICI NAD LABEM**

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JÍŘÍK ST.

Václav Hrdlička sestoupil na lavičku a během zápasů pomáhá koučovat Zdeňku Hruškovi.

Už žádné velké výkyvy a boj o udržení jako předloni. Fotbalová Libuš chce útočit na divizi. Jako důkaz, že to není jen prázdný výkřik, může posloužit i fakt, že se do klubu naplno vrátil VÁCLAV HRDLIČKA, dlouholetý šéf týmu z Prahy 4, který se však v posledních třech sezónách výrazně angažoval zároveň v Roudnici nad Labem. „Libuš už je teď pro mě číslo jedna,“ potvrzuje bývalý ligový záložník, který chce klub pozvednout po stránce sportovní i z hlediska zázemí. Co Hrdlička plánuje a o čem mluví?

O ROUDNICI NAD LABEM

„Dostal jsem se tam shodou okolností. Chytl mě to, postoupili jsme až do třetí ligy, ale pak jsme se tam nedohodli na všem a já z toho z části vycouval,“ říká Hrdlička.

Se severočeským klubem ale stále spolupracuje, respektive ho zajímá tamní dění. „Jsem v Roudnici spolumajitelem areálu, takže z tohoto pohledu tam ode mě pořád plynou nějaké finanční prostředky,“ prozrazuje Hrdlička, jehož Libuš má v Roudnici i několik svých hráčů. „Držím Roudnici palce, ale už tam nejsem ve vrcholné pozici. Nerozešli jsme se ve zlém. Mě to tam bavilo, fotbal mám rád. Ale bylo to časově hodně náročné, z domova jsem to měl osmdesát kilometrů, rodina začala trochu hudevat, že mě moc nevidí. Chci jí to teď vrátit.“

O NÁVRATU DO LIBUŠE

Libuš má deset minut od domu. V klubu působí už deset let, ale v poslední

době dělil svůj zájem právě mezi ní a Roudnici. „Na Libuši jsem nikdy neskončil, ale přiznávám, že pro mě v posledních třech letech byla Roudnice jednička. O Libuši jsem se ale vždycky postaral, aby nestrádala,“ bilancuje Hrdlička. „Nejsem miliardář, abych mohl na vysoké úrovni držet dva kluby. Není to jen o mně, je to o práci, o sehnání partnerů. Teď jsem naplno zpátky,“ uklidňuje příznivce klubu.

O TRÉNOVÁNÍ A HRANÍ

Před sezonou se v Praze mluvilo o tom, že právě Hrdlička bude novým trenérem týmu místo Zdeňka Hrušky. To ale šéf klubu vyvrací. „Zdeněk Hruška je nadále trenérem, já jenom rozšířil realizační tým,“ popisuje Hrdlička. „Jsme letití kamarádi, děláme to spolu. Mám poradní hlas, ale jsme rozumní, máme podobný pohled na fotbal. Ač jsem byl vždycky ofenzivní hráč, teď se zaměřuju spíš na defenzivu. Tam máme největší nedostatky, málo mluvíme, špatně čteme hru. Můj úkol na jaře je, abychom maximálně zapracovali na defenzivní činnosti z pohledu taktiky,“ předkládá svůj plán.

Sám Hrdlička je i ve svých 51 letech na soupisce přeborového týmu, i letos už za něj párkrát nastoupil, v zimě s mužstvem trénoval, ale zranil se. „Mám problémy s achilovkami, už se do toho moc neženou. Na zápasy chodím na lavičku, jsem svlečený, kdyby bylo potřeba, abych naskočil. Rád bych si zahrál, ale nechci zaclánět, když kluci odmakají celý týden. Stačí

mi chvíle nebo nějaký přáteláček, taky chodím za starou gardu. Vyřádím se na tréninku,“ říká muž, jehož můžete pravidelně vidat třeba v Silvestrovském derby v dresu Slavie.

O POSILOVÁNÍ TÝMU

Zajímavá jména můžou v létě zářit z libušské soupisky. Ve třetiligové Roudnici má Hrdlička několik hráčů, jistý je ale hlavně příchod jeho dvou synů Tomáše a Michala. Starší Tomáš (31 let) hrál ligu za Slavii, Bohemians 1905 či Mladou Boleslav, vyzkoušel si i angažmá ve Slovanu Bratislava. Jednou dokonce vedl Slavii jako kapitán do derby proti Spartě. Také je mistrem Evropy do 21 let z roku 2002. To může být pro pražské diváky zajímavé lákadlo. Mladší Michal (24 let) patřil v roce 2007 do kádru ligového Kladna. Oba teď hrají středočeskou I. A třídu za Všenory.

„Tomáš byl se mnou chvíli v Roudnici, ale pak se rozhodl jít za bráchou do Všenor. Mají tam dobrou partu, výborný tým, zahrají si pěkný fotbal. Jsme ale domluvení, že tam dohrají sezonu a půjdou do Libuše,“ potvrzuje jejich otec, který se na společné působení moc těší. „Bude to pecka. Můj táta s námi chodí celý život po fotbalch, bude nadšený, že jsme na jednom místě. Doufám, že to bude zpestření i pro diváky, když budou tři Hrdličkové v jednom týmu,“ usmívá se.

V příští sezoně se pak v nějakém mistrovském zápase určitě stane, že se jméno Hrdlička objeví v sestavě právě třikrát. „Když tady budu kluky mít, určitě si s nimi chci zahrát, pokud budu

zdravotně v pohodě,“ plánuje šéf Libuše. „Oni budou v záloze, pro mě by bylo nejlepší hrát volnější post za útokem. Sklepnout míč, přihrát. Nemůžu hrát vzadu a někoho nahánět. To už dost dobře nejde, byť bych chtěl sebevíc. Ne všechno se dá odehrát pozičně a tělem,“ směje se.

O AMBICÍCH

Libuš patří dlouhodobě mezi silnější pražské kluby. Už za dob šefování Hrdličky působila v divizi, v posledních letech je jednou ze stálíc Pražské teplárenské přeboru. Předminulá sezona se ale týmu vůbec nepovedla, až do poslední chvíle hrál o záchranu. Trenér Hruška si také v minulosti několikrát stěžoval, že při nemocech a zraněních nemá dostatek hráčů. To už by se nemělo opakovat.

„Teď bychom měli být v uvozovkách trochu víc v klidu. Hráčů by mělo být dost. Pokud na to budeme mít, rád bych, aby se Libuš posunula do divize,“ netají Hrdlička své představy. „V létě přijdou opravdu zajímavé posily, mužstvo na divizi mít určitě budeme.“

Ambice na čtvrtou nejvyšší soutěž v zemi prozradil už na začátku jara kapitán mužstva Tomáš Moravec, i když jeho tým vstupoval do odvet až z pátého místa. „Chtěli bychom přebor vyhrát,“ vyhlásil.

I kdyby první místo nevyšlo, pokusí se Libuš skončit aspoň v nejlepší trojce pro případ, že by týmy před ní o vyšší soutěž nejevily zájem, jak se to už v Praze několikrát stalo. „Když budeme na místě, ze kterého budeme

V zelenobílém dresu se na podzim objeví Hrdličkové mladší.

Nejen přes výhry vede cesta o soutěž výš!

Dovede libušský šéf svůj tým do divize?

mocť jít nahoru, vezmeme to. Kdyby ne, tak se o to pokusíme za rok," vypráví Hrdlička.

O DALŠÍCH PLÁNECH

I díky účasti ve vyšší soutěži by se Libuš ráda dostala mezi nejsilnější pražské kluby po všech směrech a dostala se na úroveň Motorletu, Admiry, Vyšehradu či Meteoru. „Budeme mít opravdu kvalitní mužstvo, je nesmysl, aby takový tým hrál krajský přebor. Libuš by měla patřit do divize,“ má jasno Hrdlička, který by se teoreticky nebránil ani dalším postupům. Může se tedy stát, že bude jednou Libuš útočit i na ČFL? Třeba v Roudnici se to povedlo... „To je ještě daleko. Kdyby to k tomu směřovalo, tak myslím, že umím sehnat dobré hráče, že plním to, co slíbím, pokud je odpovídající i přístup k fotbalu z druhé

strany. Myslím, že mě fotbal jen tak nepřestane bavit, nemám úmysly, že bych končil,“ říká Hrdlička. „Chceme hrát s Libuší hezký fotbal, dávat hodně gólů, což se samozřejmě ne vždycky daří.“

O HŘIŠTI A KABINÁCH

Asi největší slabina Libuše. Kabiny rozhodně nemají „divizní“ parametry, hřiště taky nepatří k vyhlášeným pražským pažitům. Hrdlička o tomhle problému ví, řeší ho, ale je trochu v šachu. Libuš je totiž na stadionu v nájmu. „Jsou tam problémy po majetkové stránce, areál má spoluvlastníky, platíme, abychom tam mohli

hrát a trénovat,“ popisuje Hrdlička. „Do budoucna bychom potřebovali sehnat plochy, kde bychom si mohli vybudovat vlastní stánek. Ale to je dnes v Praze problém.“

Další variantou je, že by šla Libuš do jiného pronájmu s lepším zázemím někde v okolí. „Ted' jsme v patové situaci, snažíme se se spolunajímáři pozemku najít nějaké varianty, které by vyhovovaly všem, ale je to složité,“ netají Hrdlička. „Chci vyvolat jednání o výměně pozemků, aby ty plochy pod hřištěm a kabinami nebyly rozkouskované, ale měli jsme k dispozici část stadionu, kde bychom třeba mohli postavit nové kabiny, které by si Li-

buš zasloužila. To teď není možné.“

Peníze by prý Libuš sehnat dokázala, ale i kdyby všechno dopadlo podle ideálního scénáře, ještě by všechno trvalo nějakou dobu. „I kdybych měl peníze dnes k dispozici, není nám to nic platné, protože bychom nemohli začít ani kopat,“ popisuje situaci Hrdlička. „Od léta určitě žádné úpravy nehrozí. Nedokážu teď říct, jak to dopadne.“

Tradičně se ale v letním termínu bude vylepšovat trávník. „Děláme v tomhle směru možné i nemožné. Na Libuši je bohužel velmi špatné podloží. Za dobu, co jsem v klubu, se tam navozilo už mnoho kamionů zeminy, trávník dostává péči, přijede specializovaná firma, ale je to těžké. V létě dáme hřiště do kupy, jenže vydrží tak do října. Na jaře už bývá nerovné,“ štkve Hrdlička.

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SVAZ TAKÉ NAJDETE NA :
www.facebook.com/fotbalpraha

INZERCE

www.gepardfinance.cz

najdeme vám
nejlepší hypotéku

ušetříme vám čas a peníze, vše za vás zařídíme!

umíme
refinancování hypotéky

končí vám fixace v roce 2013? nechte si zpracovat nabídku!

akce! akce! akce! akce! akce!

odměna za zprostředkování obchodu ve výši 3 000,- Kč za každý uzavřený hypoteční úvěr (i refinancování hypotečního úvěru)
+ cílová odměna dalších 5 000,- Kč za každých 10 zprostředkovaných uzavřených obchodů!

pro koho je program určen? • fotbalové kluby • realitní kanceláře • firmy jako součást firemních benefitů pro zaměstnance • kadeřnictví • fitness centra

máte zájem o více informací?

zavolejte nám na telefonní číslo 602 216 598

nebo napište na email: miroslav.sitter@gpf.cz

ing. miroslav sitter, mba

majitel franšizy / hypoteční makléř

gepard
finance pro život

VÝKONNÝ VÝBOR FINANČE A EKONOMIKA? PORADÍM VÁM

KAREL KLÍMA Z RADOTÍNA JE NOVÝM ČLEMEM VÝKONNÉHO VÝBORU PFS. JEHO HLAVNÍM ZAMĚŘENÍM JE FINANČNĚ-EKONOMICKÁ SFÉRA

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ARCHIV

Karla Klímu zvolení do vedení PFS překvapilo.

Je nejmladším členem „fotbalové vlády“ v Praze: Sedmatřicetiletý **KAREL KLÍMA** byl na začátku března zvolený do výkonného výboru Pražského fotbalového svazu, když dostal 74 z 93 možných hlasů. „Od voleb jsem neměl žádná očekávání, tohle mě ale mile překvapilo,“ říká Klíma, který se podílí na řízení fotbalu v Radotíně, za jehož béčko stále aktivně hraje.

■ **Jakou máte představu o svém působení ve výkonném výboru PFS?**
Šel jsem do toho, protože se mi líbilo, jakým způsobem PFS vystupuje. To v předchozích letech nebylo. Teď ta parta lidí posunuje fotbal dopředu, řekl jsem si, že chci pomoci a zapojit se. Taky si myslím, že mám poměrně dost zkušeností ze všech úrovní fotbalu. Působil jsem v ligové Bohemce jako obchodní a finanční ředitel, jako hráč jsem prošel snad všechny soutěže, hlavně pražské. Jako funkcionář pracuji už od roku 2004, vedu radotínský areál, starám se o chod i shánění peněz. Taky jsem členem výboru ve fotbalovém klubu. Znáám všechny problémy a starosti s tím spojené, můžu pražským klubům v tomhle směru pomoci.

■ **Hrával jste i za radotínského áčka. Jste už víc funkcionář než hráč?**
To bych neřekl, pořád se cítím jako

hráč. Chci si tuhle linii udržet co nejdéle, udržet si kontakt s hráči. Mění se jejich chování, smysl toho, proč hrají fotbal. Když znáte fotbalisty ze hřiště, máte jiné vztahy, tykáte si, je to jiné, ne čistě funkcionářské. Dokud to půjde, chci hrát. Ale musím být prospěšný. Kdybych cítil, že mám hrát jen z důvodu mé funkce, to by mě nebavilo.

■ **Pojďme zpět k volbám do výkonného výboru PFS. Většinou lidé kandidují ve chvíli, kdy se jim něco nelíbí. U vás je to tedy jinak?**
(směje se) Máte pravdu, většinou lidé vstupují někam, kde to chtějí změnit, což nebyl můj případ. Přiznávám, že jsem nebyl spokojený s funkcí předšlého vedení. Vadily mi sváry jednotlivých skupin. V posledních letech fotbal v Praze ale začal někam směřovat. Proto jsem do toho šel, i po debatě se šéfem Motorletu panem Kubertem. Oslovil mě, že by měl ve výkonném výboru být někdo za oblast Prahy 5 a okolí.

■ **Poté jste se rozhodl kandidovat?**
Ano, na základě toho oslovení. Sám bych do toho nešel.

■ **Budete tedy víc bojovat za Prahu 5 a okolí?**
Výkonný výbor je od toho, aby fungoval spravedlivě ke všem, tedy i k části

Prahy, kde se pohybují. Oblast, která není ve výkonném výboru zastoupená, nesmí trpět. Nechci žádné výhody.

■ **Vaše zvolení proběhlo dost hladce. Dělal jste nějakou kampaň?**

Fotbal hraji odmalička, takže se znám s různými lidmi. Hlavně jsem se ale účastnil jednání a schůzek, i neformálních, kde jsem řekl, kdo jsem, co jsem, co chci dělat. V tomhle směru jsem byl aktivní, nikoho jsem ale nepřemlouval, aby mě volil.

■ **K vašemu zvolení pomohla i veřejná podpora od předsedy Dušana Svobody. Čekali jste ji?**
Nečekal, mile mě překvapila.

■ **Čím jste si získal jeho důvěru?**
Standardně jsem za ním přišel a řekl jsem mu, proč kandiduji, jak bych chtěl fotbal dělat. Tuhle šanci měl kdokoli.

■ **Zkuste říct ve zkratce: kdo jste a co chcete dělat?**

Mám hráčské i funkcionářské zkušenosti, trénuji malé kluky, mám vystudovanou vysokou školu s ekonomickým zaměřením. V tomhle oboru mám zkušenosti a rád bych byl nápomocen v komunikaci s radnicemi, magistrátem. Můžu klubům poradit ve věcech, které se týkají provozu areálů, jak je financovat a podobně. Finančně-ekonomická sféra, to je moje zaměření.

■ **Kromě zmíněných funkcí jste také zastupitelem Radotína. Jak všechno budete stíhat?**

Je toho hodně, ale kdybych si myslel, že na to nemám čas, vůbec do těch voleb nejdu. Když něco chci dělat, čas si najdu. Čímž neříkám, že to nebude náročné.

■ **Říkal jste, že k řízení PFS nemáte žádné výhrady. Ani malé?**

Věci, na kterých se dá pracovat, jsou všude a všude. Tady ale převládají pozitiva. Určitě se dá víc pracovat s mládeží, to je alfa a omega celého fotbalu. I když to v Praze funguje, můžeme mládež podporovat ještě víc.

■ **Kde vidíte pražský fotbal za čtyři roky, kdy vám končí volební období?**

Stoprocentně bych chtěl, aby přibývalo akcí typu známí trenéři ukazují, jak trénovat v malých klubech, semináře o vedení sportovních areálů, jak se starat o trávník, jak se starat o hřiště s umělým povrchem. Měly by tady být ekonomické semináře, jak vyplňovat granty, jak se starat o účetnictví v občanských sdruženích... Doufám, že odezva klubů bude dobrá a využijí toho. Chci, abychom si mohli říct, že jsme navýšili akce různého rázu. Fotbal je i o provozu a ekonomice.

JSEM STARÝ KOŘEN, ALE SNAD POMŮŽU

**VÁCLAV SAILER ZE STODŮLEK JE DRUHÝM NOVÝM ČLEMEM
VÝKONNÉHO VÝBORU PFS. NECHCI BÝT JEN PŘICMRNDÁLEK, ŘÍKÁ**

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

*Ze Stodůlek se Václav Sailer vydal
předávat zkušenosti i do „výkoňáku“.*

Od roku 1972 vystřídal ve fotbale všechny možné funkce a posty: VÁCLAV SAILER hrál, trénoval, dělá sekretáře fotbalového klubu ve Stodůlkách i šéfa místní tělovýchovné jednoty. Teď si vyzkouší novou roli. Byl zvolený do výkonného výboru Pražského fotbalového svazu. „Moc jsem to neomladil, ale snad svými zkušenostmi pomůžu,“ usmívá se 65letý Sailer.

■ **Co vás vedlo k tomu, že jste se rozhodl kandidovat do výkonného výboru PFS?**

Chtěl jsem pomoci v tom trendu, který tady v Praze nasadil pan Svoboda. Jde hlavně o mládež. Myslím, že ji u nás ve Stodůlkách děláme dobře, chtěl bych být nápomocen i na svazu. Vedení našlo dobrou cestu, i v otázce financí. Neříkám, že jsem vševěd, ale nějaké zkušenosti mám. Doufám, že budu platný, něco snad znám.

■ **Takže vaše parketa ve výkonném výboru by měla být hlavně mládež?**

Teprve se rozkoukávám, nechťel jsem do žádné komise, nemám s tím zkušeností, budu plnit úkoly, co budou potřeba. Ze své funkce znám třeba jednání s magistrátem, snažil

bych se vypomoci u mládežníků. Co budu moci, s tím pomůžu. Nebráním se žádné práci.

■ **Z vašich slov je patrné, že se vám líbí, jakým stylem Pražský fotbalový svaz funguje. Takže jste do voleb nešel s tím, že byste chtěl změnit něco zásadního?**

V dřívější době jsem nějak neměl zájem, i když jsem byl vyzván, abych kandidoval. To se stalo až před minulými volbami, ale tomu jsem moc nevěnoval pozornost. Tenkrát nastoupil pan Svoboda, a když jsem viděl, do čeho on a ostatní jdou, jak jdou, když vidím, že to má úroveň, snažím se zapojit a pomoci. Fotbal v Praze jde k lepšímu, obrátilo se to jiným, lepším směrem.

■ **Rozhodl jste se kandidovat sám, nebo vás někdo přemlouval?**

Kandidoval jsem vlastně za oddíl, navrhly mě i nějaké okolní kluby, doporučili mě, abych své zkušenosti předal i dál. Stodůlky jsou velký klub, kolos, máme asi pět set členů fotbalu. Spolupráce se svazem je dobrá, teď se tam pokusím prosadit i něco z našich myšlenek, třeba ohledně trénování dětí. Pokusím se nezklamat důvěru. Za ty roky už znám ve fotbale hodně lidí, něco jsem zažil, jsem starý kořen.

■ **Takže jste nemusel ani dělat předvolební kampaň?**

Nedělal jsem nic. Lidi mě znají. Když se s někým domluví, nepotřebuju razítko. Možná i to pomohlo. Když jsem viděl, že chtějí zůstat lidi jako pan Svoboda, Fischer, Cigánek a ostatní, prostě kluci, co do toho jsou zapálení, byla to pro mě další motivace, proč do voleb jít. Když to nepůjde, tak odejdu. Nedělám z toho vědu.

■ **Čekal jste, že vás zvolí tak hladce v prvním kole?**

Ne, to jsem nečekal. Ani jsem nečekal, že mě zvolí. Kdyby to nevyšlo, nebyl bych z toho nějak paf, ale těší mě, že se to podařilo. Ve Stodůlkách máme šikovné kluky, z kterých budou dobří funkcionáři, pro fotbal budou určitě přínos. Časem budou i lepší než já. (usmívá se) Chtěl bych je trochu vytrénovat, aby mě jednou nahradili, třeba i na svazu. Pokusím se jim tam připravit půdu. (opět se usmívá)

■ **Co jste říkal tomu, že vám předseda Svoboda před volbou vyjádřil veřejně podporu?**

To mě dost překvapilo, nečekal jsem to. Nedával jsem to nikdy moc najevo, ale fandil jsem mu. Některé jeho teze a koncepce se mi líbí. Jak se

dělá mládež, že se sehnaly finance. A nemyslí se jen na velké kluby, ale i na ty menší. Tak to má být.

■ **Kde vidíte pražský fotbal za čtyři roky, až vám skončí volební období?**

Nechci nějak frázovat. Uvidíme, budu se snažit odvádět pro svaz to nejlepší, co bude potřeba. Měli bychom to udržet na nějaké úrovni a pak to třeba předat dalším.

■ **Život jste spojil s klubem Sokol Stodůlky, dělal jste tam všechny možné funkce. Existuje pozice, kterou jste nevyzkoušel?**

(směje se) Byl jsem hráč, kapitán, zapisovatel, jednatel, sekretáře dělám už asi 25 let, k tomu jsem předseda TJ. Ta žije fotbalem, i když je tam víc sportů, fotbal je jednička. Máme velmi dobrou mládežnickou základnu, naším úkolem je nenechat to otupit, chceme jít pořád nahoru.

■ **To se vám asi daří. Jste držitelem prestižní ceny Dr. Václava Jíry.**

Ano, dostal jsem ji. Potěšilo mě, že si někdo všiml mé práce. Doufám tedy, že jsem na správném místě. (usmívá se) Je mi 65 let, je potřeba mít ve výkonném výboru i starší kořeny. Snad budu mít nějaké slovo. Nechci být jen takový přicmrndálek. ■

HISTORIE

HVĚZDY PŘEDZÁPASŮ

KAPITOLY Z HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU:
DOROSTENCI PŘED PLNÝMI TRIBUNAMI

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Juniorský tým Slavie roku 1915: uprostřed druhé řady je z příštích hvězd Jindřich Šoltys, v první zleva skotský trenér John Madden, budoucí hokejový internacionál Jíří Tožička a Josef Capek.

Chlapci z vršovického Ďolíčku (toho původního, na úpatí svažité Kodaňské ulice, co by kamenem dohodil od mnohem pozdějšího slávistického Edenu) prošli roku 1921 téměř celým dorosteneckým mistrovstvím Prahy, aniž by dostali jediný gól. Teprve ve finále jim tu nulu prolomili mladí spart'áné, ale zelenobílí zvítězili 2:1. Triumf byl nádhernou odměnou pro jejich vedoucího Jana Honejska.

Roku 1905 - ještě jako mladičský učeň, ale už výtečný centrforvard - patřil „Jenda H.“, jak se psávalo v novinových sestavách, mezi hráče původní Kotvy, která tehdy ožila v AFK Vršovice. Patnáct let poté svolal na 14. srpna schůzku klubů z Prahy a blízkého okolí, které se hodlaly soustavně zabývat výchovou fotbalové mládeže. Na výzvu z Vršovice přišli zástupci ČAFC Královské Vinohrady, SK Dejvice (dnešní Aritmy), Židovského SK Hagibor, SK Hlubočepy, AFK Kolín, Meteoru Vyšehrad, Meteoru VIII, Staroměstského SK Olympia, Radlického SK, Sparty Košíře a Viktorie Žižkov. A jen byly vyhlášeny závěry jednání,

přidaly se AFK Braník, SK Bubeneč, Čechie Praha I, Čechie Smíchov, DSK Michle, SK Kladno, SK Nusle, SK Podolí, SK Praha XV (vzdor římské číslorce v názvu, která by ve dva roky poté uskutečněném územním rozdělení Velké Prahy odpovídala Braníku a Podolí, se jednalo o tým ze Žižkova), Slavoj Vyšehrad, Slavoj Žižkov, SK Smíchov, Union Žižkov a Žižkovský SK.

Bez rozpaků můžeme připočíst i Spartu a Slavii, které sice stran schůzky trochu zaspaly, ale jejich dorosty se už pár let měly čile k světu. Ostatně i ony se brzy připojily k Honejskově iniciativě a přijaly domluvenou horní věkovou hranici šestnácti let. Dorostenecké předzápas-y se pak rychle staly samozřejmostí nejen malých, často neohrazených předměstských, ale i téchstadionů, jejichž návštěvy se počítaly v tisících.

OKŘÍDLENÁ KŘIVDA

Kdo se vydává po stopách fotbalové historie do svázaných ročníků dávných novin, naráží často na tvrzení, že velké kluby se ke svým ratalístkám chovaly macešsky a raději

pohodlně lanařily v týmech nižších soutěží. Ono sice není šprochu, aby na něm nebylo pravdy trochu, ale v zásadě šlo o křivdivou lež, ještě umocněnou tím, že se později náramně hodila do krámu novým vládcům. Pravda nepravda, ostouzeli cokoli, co bylo před únorem 1948...

Jen počítejme: ve výše jmenovaných klubech najdeme celé desatero budoucích profesionálních ligistů, dva příští amatérské mistry republiky a jednoho dvojnásobného finalistu této soutěže. V součtu jde téměř o polovinu Honejskovy průkopnické množiny.

Snad ta okřídlená lež měla nepřímo pohladit nadšené vychovatele fotbalového mládí z malých klubů. Vůbec nic proti tomu; jen se to dalo napsat citlivěji a s větším smyslem pro realitu.

Ano, zejména obě „S“ se doplňovala posilami zblízka i zdáli a omílalo se to napořád. Ale nechodí to tak po celém vyspělém fotbalovém světě? Méně už se připomínalo, kolik odchovanců pražské smetánky válelo ligu v Brně, Plzni, Olomouci, Pardubicích, Teplicích nebo třeba v Rakovníku, Náchodě, Nymburce!

TRIUMFY PRAŽSKÉHO MLÁDÍ

Roku 1938 vyhrála dorostenecké mistrovství Československa Slavia, za nacistické okupace mistrovství Čech a Moravy roku 1942 Čafka, rok poté Sparta.

Po osvobození se v roce 1946 v mistrovství Čech a Moravy (o celostátní prvenství se onoho roku nehrálo) znovu prosadili Vršovičtí, to samozřejmě už pod hlavičkou Bohemians. Nad jiné se o to přičinili Václav Pavlis v brance, v zadních řadách Ladislav Fišer a Miloslav Charouzd (oba i elitní hokejisté, druhý dokonce mistr světa z roku 1949), v útoku Oldřich Bílek.

Dva roky poté málem dokázali totéž mladí slávisté s gólmánem Vilémem Marzinem (chytil pak i za ATK, tedy pozdější Duklu, za Bohemku i Spartu), Ivo Urbanem v záloze a jeho jmenovcem Milošem na pravém křídle a s Ladislavem Hubálkem na levé spojce. Až třetí finálový zápas rozhodl o gól ve prospěch Prostějova... Zeptejte se pamětníků na kterékoli jméno z tohoto odstavce a zaplaví vás lavina nadšených vzpomínek...

„Káša“ Bejbl, skvělý centrforvard dvacátých let minulého století

Josef Jelínek, dorostenecký mistr z roku 1959, hrál jen o tři roky později ve finále světového šampionátu. Za ním Rudolf Kučera, další hvězda Dukly, ale původem z moravské dědiny Spytihněv.

Odvážný zákrok brankáře Klokana Václava Pavlíse pod nohama útočníka Sparty Jaroslava Cejpa

DOBOVÉ STŘÍPKY

V CENTRU JE „KÁŠA“

- Hotovým zjevením pro fotbalové labužníky se roku 1921 stal patnáctiletý útočník vršovický šampionů Karel Bejbl. I nejzdrženlivější odborníci hýřili superlativy o jeho míčové technice, důvtipu, rozhledu, čichu na gólové šance. Je to nový Pilát, říkalo se. Od roku 1926 desetkrát hrál za národní mužstvo; byl by to stihl o dost dříve (a počet jeho lvíčků by tím patřičně vzrostl), kdyby ho otec neposlal na pracovní stáž do Vídně, aby se zdokonalil v němčině. Ve vítězném dorostu hráli i další příští ligoví borci, bek Antonín Kašpar, záložník Jaroslav Prošek a reprezentační útočník Jan Wimmer.

PĚTAŠEDESÁT K NULE

- Když byla roku 1958 vytvořena dorostenecká liga, hrálo ji v šesti regionálních skupinách (čtyřech v českých zemích, dvou na Slovensku) šedesát týmů. V jedné ze skupin po podzimní části s plným počtem bodů a velevýmluvným skóre 65:0. Výtečnou partu trénoval Josef Čihák, opravář věžních hodin, jinak někdejší levý záložník žižkovské Viktorky. Nejlepší dva z jeho svěřenců, útočníci Václav Mašek a Jiří Mika, debutovali hned v prvním jarním kole v lize dospělých - a rovnou v derby „S“. Sparta prohrála 1:2, ale její gól dal budoucí věhlasný kanonýr Mašek.

JELÍNEK A SPOL.

- Mocně oslabení spartánské skupinu vyhráli, ale pak je v semifinále mistrovství přehráli chlapi ze Zlína (tehdy Gottwaldova). Ve finále je pomstili jiní Pražané, dorost Dukly pod vedením Bohumila Musíla. To byla jedenáctka! Jen v útočné pětici čtyři prvoligoví hráči: Franta a Pepík Jílkové, o které se později podělila Sparta s Klokany, ostrostřelec Ferda Dvořák, který se v kádru Dukly stal dvakrát mistrem lig a pak ještě působil ve Slavii, a nejlepší ze všech Pepík Jelínek na levém křídle! Strahovské vítězství 7:0 nad ogary z Moravy, to byl koncert, a taktovku měl Jelínek. Tři roky poté se v Chile stal vicemistrem světa. ■

Mezi nej přednější klubové odchovance spartánské historie patřil Václav Migas, který na snímku stíhá slovenského kanonýra Jozefa Adamce.

JAK ŽIJE

JSEM NA DNĚ, ALE NEBREČÍM

BÝVALÝ PRVOLIGOVÝ GÓLMAN JAN MUSIL DLUŽÍ MILIONY, I PROTO VZAL ZAVDĚK PRACÍ DOPRAVCE

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ PROCHÁZKA

Po skončení kariéry dělal Musil mj. v hospodě, správce areálu a teď jezdí jako smluvní dopravce.

Málokterému známému fotbalistovi dal osud tolik tvrdých direktů jako JANU MUSILOVI. Někdejší brankář Sparty, Bohemians či belgického Lokerenu přišel o balík peněz, má na krku několik exekucí a v nejbližších letech se na tom nic nezmění. Jenže usměvavý chlapík přijímá rány se vztyčenou hlavou, nebrečí a neplive kolem sebe. I přesto, že se na něj v nejtěžší chvíli vykašlali ti, kteří se označovali za jeho kamarády.

Obrazně řečeno byl „ukázkovým“ pražským fotbalistou. Dnes jednadesátiletý Musil si totiž prošel jak Slavií, tak i Spartou, Duklou a Bohemkou. „Ale ve Slavii jsem byl jen v dorosteneckém věku, ligu jsem si vyzkoušel až ve Zlíně a potom na Dukle,“ vzpomíná. Právě v období, kdy hájil barvy klubu z Julisky, koketoval s myšlenkou, že na Dukle zůstane. Jenže přišel první z několika jeho průvihů.

ZA PLAVAJÍCÍ BALON DO ČKD

Ač hájil barvy klubu protěžovaného tehdejší režimem, politicky byl orientovaný zcela opačně. „V mládí jsem byl vychováván jako antikomunista, a přestože jsem se tehdy na Dukle měl docela dobře, s režimem jsem nesouhlasil. V té době, kolem roku 1985, zrovna umírali ruští prezidenti a politici, takže jsem to patřičně oslavil. No a měl jsem samozřejmě malér,“ usmívá se.

Přišlo přeražení do „B“ týmu, čímž logicky odpadla i možnost v Dukle podepsat dlouhodobější smlouvu. „Ale všechno zlé je pro něco dobré. Přišla nabídka od Sparty, a přestože jsem mohl jít i do tehdy silné Dunajské Stredy, vybral jsem si Letnou. Měl jsem tehdy dítě, navíc přece jen Sparta je Sparta,“ vysvětluje.

Zatímco na Slovensku měl reálnější možnost být jedničkou, v pražském klubu byla šance minimální – mezi týčemi stál reprezentant Jan Stejskal. „Ten tým byl plný reprezentantů. Vůbec nechci snižovat Honzu Stejskala, ale tam mohl chytat desetiletý kluk,“ připomíná, proč nedostával šanci. „Ale alespoň jsem viděl kus světa,“ hledá pozitiva angažmá, které strávil na lavičce. Do brány se během dvouletého období postavil jen jednou. Ovšem byl to zápas, který ho na nějakou dobu kompletně odstřílil z fotbalové mapy.

Možná si ten mač vybavíte. Psal se rok 1988 a do té doby neporažená Sparta hrála v Olomouci. Poprvé (a naposled) se do základní sestavy dostal i tehdy šestadvacetiletý Musil. „Na férovku je potřeba říct, že to utkání bylo ze strany Olomouce ovlivněné. Já jsem dostal šanci na úkor Honzy Stejskala, kterého začal v den utkání najednou bolet žaludek,“ vypráví a po významné pauze dodává: „Já ho chápu. Přece jen tehdy začínal v národáku a nechťel se snižovat k něčemu, co mu pokazí jméno.“

Sám Musil o tom, že utkání je přede- zmanipulované, nevěděl. „Poprvé jsem chytl za Spartu, takže jsem i vzhledem k věku chtěl nechtěl byl nervózní. Vedli jsme po půli jedna nula, ale po přestávce Mároši asi ze čtyřiceti metrů vystřelil, míč zaplavil a skončil v síti. V devadesáté minutě pak přišel centr do vápna, já na něj bezmyšlenkovitě vyrazil, předskočil mě Drulák a dal gól,“ má inkriminovaný zápas stále před očima. Následoval rychlý proces. „Po návratu do Prahy si mě zavolał trenér Ježek a evidentně chtěl slyšet, že jsem ten zápas pustil. Když jsem mlčel, protože jsem o ničem nevěděl, tak mě potrestal vyřazením z kádrů. Poslal mě do ČKD. Ještě ten den jsem se tam nahlásil a začal dělat u frézy,“ komentuje absurdní „přestup“.

Z LOKERENU DO HOSPODY

Situace se časem uklidnila. Známy mu našel práci kotelníka a Musil dokonce dostal svolení hrát za „B“ tým – tehdy juniorku – Sparty. Tam se potkal se začínajícími hvězdami typu Siegla, Mistra či Frýdka. „Kluci mě vzali skvěle. Ale příjemné období to pochopitelně nebylo, spadl jsem z hrušky na nos,“ vzpomíná na nastalou situaci.

Gólmán, který měl nálepku hráče, jenž prodal zápas, se přece jen dočkal slušné nabídky. „Ozval se Karol Dobias a vzal mě do Hradce. To byla naopak asi nejlepší část mojí kariéry.

Strávil jsem tam tři roky, první rok jsme sice sestoupili do druhé ligy, ale pak jsme se hned vrátili a další rok jsme hráli výborně,“ vybavuje si. Úspěšná anabáze v Hradci mu vynesla možnost zahrát si v portugalském Peñafielu. „Tam jsem se měl taky skvěle. Jenže ani po dvou letech nedostal Hradec peníze a mou smlouvu zpochybnul. Měl jsem možnost buď počkat, nebo se vrátit domů. Rozhodl jsem se pro druhou variantu, což teď po letech vidím jako snad jedinou chybu, kterou jsem v kariéře udělal,“ přiznává. „Dnes bych byl trpělivý a vydržel, vždyť mě chtělo i Porto.“ Následoval návrat do vlasti a šňůra přestupů, Musil během pár let působil v Jablonci, Xaverově, na Kladně a v Bohemians. Ve druhé polovině devadesátých let po příchodu trenéra Petržely, který neměl v oblíbě starší hráče, však v klubu skončil. „Už to vypadalo, že skončím úplně, ale díky panu Nehodovi jsem dostal možnost jít do Lokerenu. Musím drze říct, že i v tom věku jsem věděl, že na to mám.“

V belgickém klubu se Jan Musil potkal s Janem Kollerem, Romanem Vónáškem a Václavem Budkou. „Vytvořili jsme českou kolonii, takže je jasné, že ne všechno jsme dělali úplně profesionálně,“ culí se. „Hlavně po zápase jsme za to dokázali pořádně vzít, uměli jsme slavit,“ dodává muž, který se však po pár zápasech zranil a po následném návra-

Řídím si svůj čas, jako by říkal...

Smysl pro humor Janu Musilovi nikdy nechyběl!

Na hřiště do branky už se nepodívám, tvrdí „Muňos“.

tu do Bohemky profesionální kariéru uzavřel úplně.

Další kroky Jana Musila vedly do hospody. Ovšem nikoliv na bar, ale za něj. „Nastoupil jsem jako pingl do jedné restaurace v centru. Majitelem tam tehdy byl Karel Horčík, šéf Štěrbol,“ popisuje. Zanedlouho na sebe tedy Musil navlékl dres týmu z B třídy. „Byl jsem z Lokerenu dobře natrénovaný, takže to pro mě bylo strašně jednoduché. Dva roky jsem doma nedostal gól.“

SEDM EXEKUCÍ

Na začátku tisíciletí nastal v životě Jana Musila zásadní obrat. Jak se později ukázalo, k horšímu. „Restaurace, kde už jsem v té době dělal

provozního, se zavřela a já dostal nabídku z Rapidu Malešice. Hledali správce, já bydlel poblíž, což pro mě bylo zajímavé,“ tvrdí. „Asi šest let jsem tam působil jako správce a na další čtyři roky jsem si celý sportovní areál vzal do nájmu. A to byl kámen úrazu.“

Zpočátku vše šlapalo. Musil, který v Malešicích plnil i funkce předsedy a hracího trenéra, nacpal do klubu spoustu peněz a vybudoval odpovídající zázemí. „A to mi zlomilo vaz. Když mi začaly docházet peníze a já chtěl po hráčích nějaký nájem za hřiště, mimochodem na jednoho to vyšlo na 37 korun za trénink, bylo zle. Zvykli si, že mají všechno zadarmo. Postupně mě vyštípali,“ nechápe.

Před dvěma lety trable vyvrcholily. „Kompletně jsem zkrachoval, skončil jsem v hodně velkém mínusu,“ přiznává. Právě tohle krizové období odhalilo charakter Musilových někdejších fotbalových „kamarádů“. „Všechno se začalo potápět, hrozily mi exekuce a já potřeboval pomoc, abych ten malešický projekt znovu nakopnul. Jenže všichni dali ruce pryč,“ kroučí hlavou. „Samozřejmě to nebyla jejich povinnost. Ale přece jen to jsou lidi, kteří mi peníze, které jsem na čas potřeboval, mohli bez problémů poskytnout,“ upozorňuje muž, který se dodnes ze dna nevyhrabal.

Jan Musil má na krku sedm exekucí, dluží dva a půl milionu, bydlí

ve sklepním bytě. Co vydělá, odevdá, a musel vzít zavděk prací „taxikáře“, respektive řidiče smluvní dopravy. Přesto necítí zášť a nebrečí. „Beru všechno tak, jak to přichází. Necítím zášť, ale je mi z některých lidí trochu smutno. Třeba Honza Koller u nás v Lokerenu byl pečený vařený. Pořád chodil, že se mu stýská, a my mu pomáhali. A když jsem potřeboval pomoc já, tak mi zabouchl před nosem... Ale co, jsem Štír, nebrečím a vydržím, neboť mám oporu v současné přítelkyni. Moc si jí za to vážím, protože se postavila na mou stranu i proti své rodině. Ta bohužel měří charakter člověka podle výše konta... A nejsou v mé blízkosti jedni.“ usmívá se smířeně. ■

INZERCE

Právě vychází

NEJSTARŠÍ ČESKÝ
SPORTOVNÍ ČASOPIS!

GÓL jen za 10 korun!

Fotbal je o gólech, **GÓL** je o fotbale!

gól

MLÁDEŽ

DOBRÁ DUŠE MLÁDEŽNICKÉHO SPORTU

**IVANA ČERNOHORSKÁ UŽ DVACET LET ORGANIZUJE TURNAJE ŠKOLÁKŮ,
MJ. I DĚTSKÉHO FOTBALOVÉHO POHÁRU**

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: LUKÁŠ BRYCHTA, ARCHIV I. ČERNOHORSKÉ

Paní Ivana je vášnivou sportovkyní!

Vystudovala Pedagogickou fakultu UK, dlouhá léta byla učitelkou (obor TV a zeměpis) i zástupkyní ředitelky na základní škole. Mimo to IVANA ČERNOHORSKÁ dělá lyžařskou průvodkyni, ale hlavně je krajskou předsedkyní Asociace školních sportovních klubů (AŠSK), což znamená, že hýbe děním v oblasti sportující mládeže.

Od katedry není ke sportu daleko. A když je člověk sportovec odmala, tak jako paní Černožorská, nabízí se, že celý profesní život rozdělí mezi předávání vědomostí a pohyb. „*Obojí je navíc mým hobby a věnuji se mu už pětadvacet let!*“ říká žena, která dodnes aktivně sportuje a celoživotně hrávala závodně volejbal.

Před dvaceti lety zjistila, že jí je tělo- cvik a zeměpis málo, a začala pracovat

také pro Asociaci školních sportovních klubů, která pořádá turnaje pro základní a střední školy v mnoha sportovních odvětvích. Logicky došlo i na fotbal. „*Před šestnácti lety nás oslovili zástupci McDonald's s tím, že by se rádi stali partnerem nějakého smysluplného projektu. A já jsem začala spoluorganizovat jednotlivé akce nejprve za Prahu 3 a postupem času za celé hlavní město i v rámci republikových turnajů,*“

popisuje nynější krajská předsedkyně AŠSK, jak se dostala do fotbalových kruhů.

SPOLUPRÁCE S PFS

Když zástupci Pražského fotbalového svazu přišli s nápadem uspořádat Dětský fotbalový pohár pro žáky I. a II. tříd základních škol, obrátili se díky předešlým konexím profesionálního trenéra mládeže Zdeňka Srby právě

na AŠSK a Ivanu Černožorskou. „*Přes naše kontakty jsme pomohli rozjet první ročník a i na škole, kde jsem pracovala (ZŠ Jiřího z Lobkovic - pozn. aut.), se za tři roky uskutečnilo několik dílů,*“ říká spoluorganizátorka DFP.

S Pražským fotbalovým svazem vše funguje perfektně, a to i z důvodu využívání rozhodčích z hlavního města na akcích krajské nebo republikové úrovně, které nemůže řídit laik. „*Naučili jsme se, že pokud mají zájem, abych já nebo asociace pomohla, vyjdeme si vsříč a spolupráce funguje opravdu bezchybně,*“ chválí zástupce svazu paní Černožorská.

Nově patří do její gesce i středoškolský fotbal, konkrétně Pohár Josefa Masopusta. „*Letos dělám už druhý ročník a kompletuji tak průřez všemi kategoriemi turnajů pro školáky,*“ směje se sympatická paní Ivana. V praxi to

SPORTOVKYNĚ TĚLEM I DUŠÍ

Ivana Černožorská odmala fandí Spartě, vybrala si ji jako vzor otci slávistovi. S manželem často sleduje vrcholné fotbalové turnaje i zápasy Ligy mistrů. K tomu jí neuniknou žádné velké akce typu olympiády. „*Koukám samozřejmě i na hokej, Martinu Sáblíkovou a tak dále. Ale hlavně se snažím sportovat aktivně,*“ tvrdí krajská předsedkyně AŠSK. Důkaz? Rok co rok jezdí jako průvodkyně lyžařů do ciziny a pravidelně je i pohyb v domácím prostředí (cvičí, jezdí na kole, na inlinech, hraje tenis). Zkrátka sportovkyně tělem i duší.

DFP 2013 V ČÍSLECH

Počet účastníků: 61

Účastníci finálového turnaje: ZŠ dr. Edvarda Beneše, ZŠ Tupolevova, Deutsche Schule, ZŠ Kavčí hory, ZŠ Eden, ZŠ Weberova, ZŠ Fryčovic-ká, ZŠ Vínof, ZŠ Stoliňská

Vítězný tým: ZŠ Eden

Finálový turnaj DFP 2013 nepostrádal náboj ani emoce. Caparty z I. a II. tříd ZŠ jistě potěšila i přítomnost patrona turnaje Ladislava Krejčího ze Sparty.

znamená organizaci jednotlivých podniků prakticky po celý rok s výjimkou prázdnin.

OSOBNÍ ÚČAST

„Dokud jsem dělala sportovní turnaje při zaměstnání ve škole, bylo to složité, protože se v rámci AŠSK nestaráme jen o fotbal, ale teď, když jsem čerstvě v důchodovém věku, mám více času a řekla bych, že úroveň toho, co dělám, je vyšší,“ tvrdí odvážně. A jako vládkyně svého času v pohodě stíhá i zimní průvodcovství lyžařů - druhý zdroj obživy - a pečlivé sledování, kam to sportovci z pořádaných akcí dotáhli. Například fotbalisté Václav Kadlec s Tomášem Necidem, kteří prošli McDonald's Cupem.

Aby dokázala všechno skloubit, musí důsledně plánovat a organizovat pracovní náplň. „Ale není to jen o tom

Zima a sněh. To jsou pro krajskou předsedkyni AŠSK velká lákadla.

připravit soutěž od stolu. Člověk musí objet stadiony, zajistit vše, co je třeba, a hlavně pak být přítomný přímo při konání akce nebo turnaje. Většinou jsem ředitelkou soutěže, takže se předpokládá moje osobní účast. Beru si obvykle velmi málo spolupracovníků, protože těžko za pár korun seženou davy dobrovolníků, kteří budou na hřišti nebo v hale od sedmi ráno do pěti odpoledne. V tom mám trochu limity.“ A jsme u peněz. Ty nebudou u AŠSK nikdy přebytné. Naopak.

V podruží ministerstva školství a Českého olympijského výboru budou dotace pro asociaci vždy omezené, a jakmile se pro daný pohár, turnaj či jinou akci nenajde partner nebo sponzor, může být problém. „Ale obavy, že by školáci přestali sportovat, nejsou na místě!“ uklidňuje Ivana Černohorská...

MLÁDEŽ

CESTA ZA ZLATÝM MÍČEM

TALENT PATRIK PODLENA Z BOHEMIANS PRAHA

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ARCHIV P. PODLENY

Dostane se Patrik ze zelenobílého dresu až k vysněnému cíli?

Na Střížkově vyrůstá kanoňr par excellence! Jmenuje se PATRIK PODLENA, je mu čtrnáct let a kromě starších žáků a mladšího dorostu Bohemians Praha stihá sázet góly i na střídavém startu v Motorletu.

■ Fotbalové začátky:

Fotbal jsem začal hrát v jedenácti letech za Bohemku, předtím jsem si kopal na plácku s otčímem nebo klukama ze školy a do toho jsem dělal atletiku.

■ Důležité kroky v kariéře:

Nejdůležitější byl asi můj střídavý start na Motorletu, kde jsem si poprvé zkusil, jaké je hrát ligu.

■ Nejoblíbenější trenér:

Alex Zbur, Jakub Kryštofek, Pavel Frýbort. Všichni tři trenéři jsou výborní a dokážou vás vyhecovat k dobrému výsledku.

■ Fotbalový vzor:

Mám hned tři a snažím se od nich hodně odkoukat. Jsou to Cristiano Ronaldo, Zlatan Ibrahimović a Mario Balotelli.

■ Oblíbený klub:

Jsem fanouškem Realu Madrid.

■ Oblíbený hráč v ČR:

Nejoblíbenější v české lize pro mě je Leo Kweuke.

■ Sportovní cíl:

Momentálně je cílem dostat se do reprezentace U16. A celoživotně? Získat Zlatý míč!

■ Poslední výsledek A-týmu ČAFC Praha v sezoně:

Bohemians Praha - Ústí nad Labem 1:1. (správně - pozn. red.)

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

V Motorletu je to nejspíš Petr Erbek, v žácích Střížkova Tai Ge Liu

a v mladším dorostu je hodně talentovaných kluků. Ale pro mě, jelikož preferuji tvrdou hru, je jím Míra Horák..

■ ... a kdyby to nevyšlo ve fotbale - čím chce být:

Budu se snažit natolik, aby ten fotbalový cíl vyšel.

■ Mimofotbalové zájmy:

Nejčastěji odpočívám a nabírám sílu, někdy si zajdu zacvičit s trenérem do fitka.

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Jednoznačně si zajet k moři.

■ Prospěch ve škole:

Jsem na osmiletém gymnasiu a mám jedničky, dvojky a nějaké ty trojky.

■ Počet přátel na facebooku:

Mám jich okolo 1000.

■ Typ holky, který se mi líbí:

Líbí se mi každá holka, která je hodná a nekouří. ■

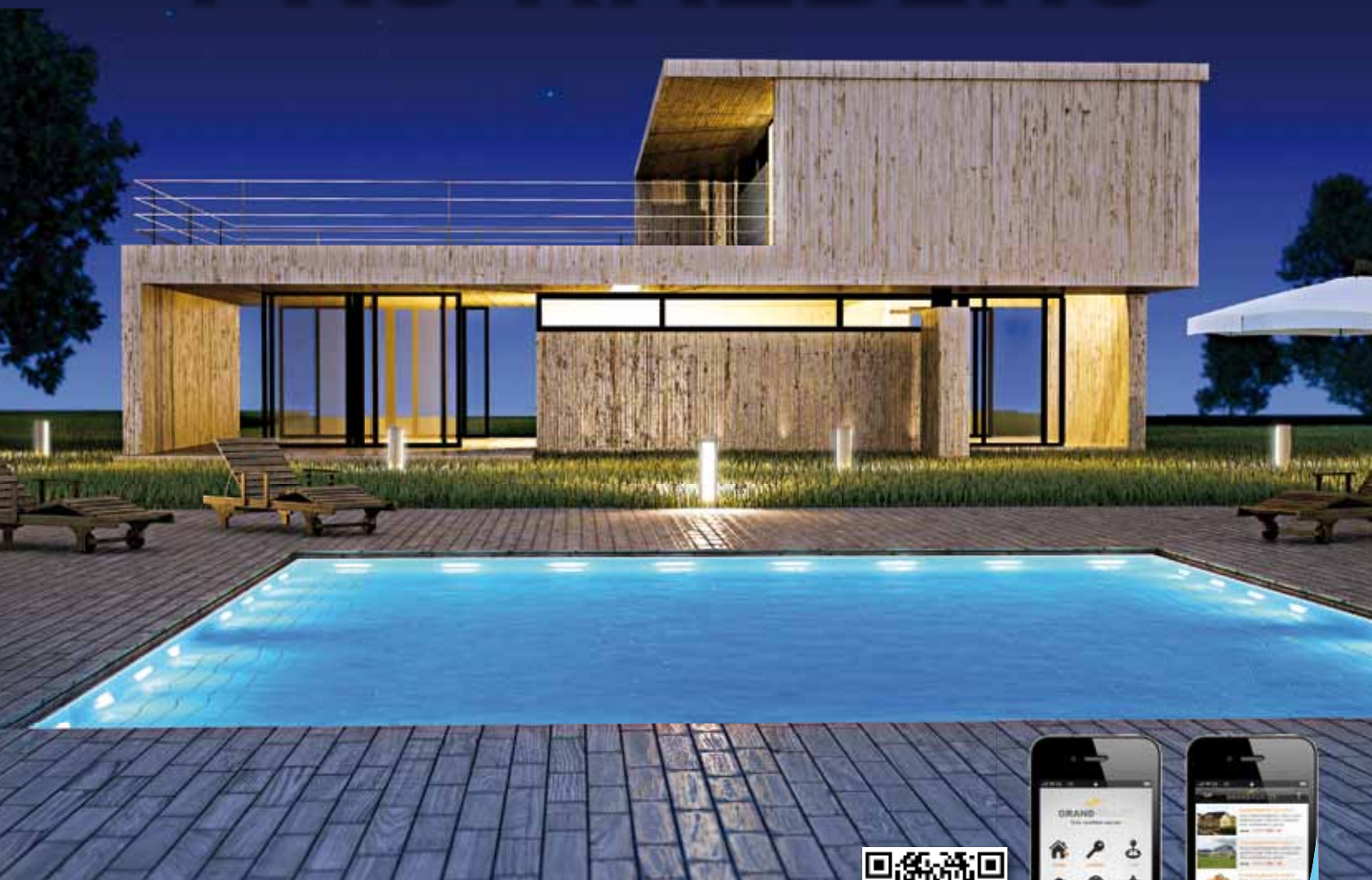

Kromě Bohemians Praha kope Podlena i za Motorlet.

INZERCE

WWW.GRANDREALITY.CZ

NAJDEME BYDLENÍ PRO KAŽDÉHO

GRAND PRINC
MEDIA

Stáhněte si ZDARMA naši novou mobilní
aplikaci pro mobilní zařízení Apple

STAHUJTE
PŘÍMO ZDE

Loňské boje se zahájením i vyvrcholením v Dolíčku byly hodně dramatické. Letos chtějí jít pořadatelé v celkovém pojetí turnaje ještě dál.

MLÁDEŽ PEL-MEL

**ANEBO CO SE DĚJE MEZI MLADÝMI
(A NADĚJNÝMI) FOTBALISTY**

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ARCHIV

NÁZOR Z KOMISE MLÁDEŽE

Otmar Mansour, člen Komise mládeže PFS, napsal pro web FC Háje obsáhlý názor na situaci u výchovy nejmenších fotbalistů. Mimo jiné vznesl několik dotazů: „Myslíte si, že se děti více naučí díky příkazům během zápasu, nebo pozvolnější formou a vysvětlováním při tréninku? Měl by se klást větší důraz na zápas? Kde můžeme děti více naučit, během 4x 12 minut dlouhého zápasu, či během tří tréninků v týdnu? Je v učebním procesu důležité rozlišovat přátelské utkání od mistrovského?“ Máte-li odpovědi nebo alespoň názory na položené otázky, pište na adresu PFSpecial@seznam.cz. Ke Komisi mládeže se dostanou...

CEE CUP 2013 - JUNIOŘI POTŘETÍ

Prestížní juniorský turnaj Cee Cup fotbalistů do devatenácti let má třetí pokračování. Akce pro týmy ze střední a východní Evropy se uskuteční v termínu od 24. do 31. července. Oproti minulým dvěma ročníkům plánují organizátoři několik změn, jejichž cílem je zaměřit se na mladé lidi, rodiny a jako obvykle milovníky fotbalu všech věkových kategorií. Program bude zahrnovat zábavné aktivity pro nejmenší děti, soutěže, fotbalovou freestyle show a koncert, jehož interpreti prozatím zůstávají v tajnosti.

Účast už navíc potvrdily tři přední české týmy – FK Mladá Boleslav, vítěz předchozích dvou ročníků, AC Sparta Praha a SK Slavia Praha. Z mezinárodní účasti se předvedou nejlepší hráči do 19 let z klubů Vasas Budapest nebo Ferencvarosi TC z Maďarska, ŠK Slovan Bratislava ze Slovenska a zajímavostí pro letošní ročník jsou i hráči z klubu Maccabi Haifa F.C. z Izraele. „Tento rok chceme uspořádat ještě větší akci než v předcházejících ročnících. Chceme se soustředit hlavně na finálový zápas 31. července. Loňské finále bylo opravdovou podívanou srovnatelnou se zápasem první ligy a letos díky širokému spektru klubů očekáváme opravdu nevšední fotbalové zážitky napříč celým turnajem,“ řekl Roberto De Blasio, ředitel pořadatelské společnosti CTE Tourism.

Stejně jako v předchozích dvou ročnících bude turnaj podpořen mezinárodní fotbalovou asociací FIFA a českou fotbalovou asociací FAČR. Jedním z partnerů je i Pražský fotbalový svaz a informace o zajímavém projektu najdete jak na stránkách Speciálu, tak na webu www.fotbalpraha.cz.

TIPOVAČKA PFS

Druhý ročník soutěže pro všechny fanoušky a znalce pražského fotbalu! Zaregistrujte se na www.fotbalpraha.cz, tipujte výsledky utkání **PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ** a vyhraďte některou z hodnotných cen! **NOVĚ I SOUTĚŽ KLUBŮ!**

A collection of various trophies and awards, including cups, plaques, and statuettes, displayed in three rows. The trophies are made of different materials like gold, silver, and bronze, and some have inscriptions or logos. They are arranged in three rows: the top row has four trophies, the middle row has five, and the bottom row has four. The trophies vary in size and design, with some being large cups and others being smaller plaques or statuettes.

LUXURY

ECO SOLVENT TISK VE VYSOKÉM ROZLIŠENÍ

VINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2

ČTYŘBAREVNÝ CMYK TISK - BÍLÁ BARVA - SPECIÁLNÍ LAK

ÚSTÍ n. LABEM
Velká hradební 746/37
Ústí n. L., 400 01
tel: 776 561 987

www.pohary-bauer.cz

KLUB

DOROSTOU DO PŘEBORU?

SK SLOVAN KUNRATICE LONI SPADL Z NEJVYŠŠÍ PRAŽSKÉ SOUTĚŽE A TEĎ SPOLÉHÁ NA KVALITNÍ MLÁDEŽ

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Při startu jara nebyl kunratický trávník v nejlepší kondici...

Ještě před rokem se marně rvali o setrvání v přeboru. Dnes si ve Slovanu Kunratice uvědomují, že návrat do vysněné soutěže je v dohledné době nereálný. Na vině nejsou jen potíže s financováním, ale i to, že v SK nemají ani jeden tým dorostu. Proto spoléhají na „rodinnou“ práci se žáky a věří, že do přeboru časem zase dorostou.

Celý oficiální název klubu z jihovýchodu Prahy zní SK Slovan Kunratice 1924. Fotbal se tu však hrál už od roku 1920, tehdejší mančaft nesl název S. K. Kunratice. Po třech letech však nedostatek peněz způsobil, že tým zanikl. Zanedlouho se ale znovu sešli ti nejvěrnější milovníci kopané a tentokrát již definitivně založili Slovan. Od té doby už klub přes změny

názvu z fotbalové mapy nezmizel. Po střídavých úspěších v počátečních letech přišla ve třicátých letech sportovní i funkcionářská. Až v předválečném a válečném období (1938 až 1943) se podařilo sestavit a ustálit družstvo žáků a posléze i dorostu. První tým tehdy postoupil do II. třídy.

NEBYLO NA VÝPLATY

Teprve od roku 1956 se v Kunraticích dařilo jak mládeži, tak dospělým. Borci s fialovo-bílými dresy jako nováčci ihned postoupili do I. B třídy. Slovan byl tehdy uznávaný nejen v Praze, ale i v krajských soutěžích. Někteří hráči dokonce dostávali nabídky hrát ve větších klubech nebo vyšších soutěžích.

I přes nedostatečné zázemí (špatné kabiny bez umývárny, střecha, kterou

zatékalo, či fakt, že hráči se museli mýt studenou vodou pod stříškou ve žlabu) jezdily s kunratickým prvním týmem na venkovní zápasy i dva autobusy fanoušků, na ty domácí pak chodilo v průměru 500-800 diváků! Rekord padl v roce 1959, kdy hrál Slovan v Modřanech před dvěma tisíci lidmi, tedy před návštěvou, která se ani dnes mnohdy nesejde na zápasy některých prvoligových týmů.

Šedesátá a sedmdesátá léta byla pro Kunratice obdobím „ode zdi ke zdi“ - střídaly se úspěchy a neúspěchy. Během několika málo sezon si Slovan vyzkoušel soutěže od II. třídy po I. A třídu.

Osmdesátá léta znamenala pro Kunratice velký rozmach a úspěchy mládežnického fotbalu. Zatímco „A“ tým bojoval o záchranu ve II. třídě, starší i mladší žáci vyhrávali svoje skupiny a postoupili do vyšších soutěží. Největším úspěchem pak byl postup dorostu do přeboru pod vedením Jiřího Kmocha. Jenže právě kategorie, v níž se z dětí mají stát dospělí fotbalisté, se z kunratického hřiště pozvolna vytratila...

Ještě loni se hráči Slovanu bili o udržení v přeboru (který rok předtím vykopali). Jenže prestižní soutěž klub

finančně neutáhl. „Každý z kluků, co k nám v té době přišli a uměli hrát fotbal, chtěl výplatu, na kterou jsme neměli. K tomu si připočítejte cestáky nebo dražší trenéry. Šelo se to a spadli jsme zase dolů,“ přiznává místopředseda Slovanu Václav Čumpelek.

Vedení pronásledují trable s penězi dál, přestože areál Slovanu pronajímá Městská část Kunratice bezplatně. Zároveň totiž po klubu chce, aby prostory udržoval. „Jde o to, že oni takhle vlastně na fotbal nepřispívají. Dají nám jednorázově finanční dotaci, ale chtějí, abychom jim celoročně udržovali místní budovy i hřiště, což z těch peněz prostě nejde utáhnout. My tu částku proinvestujeme do správy a údržby areálu a na fotbal, hlavně tedy na mládež, nám nezůstane nic,“ vysvětluje. Šéfové klubu tak musejí shánět peníze, kde se dá. „Oslovujeme sponzory, rodiče, vybíráme příspěvky,“ vypočítává.

HOLKY A CIGÁRA

Na hřišti by „A“ tým Slovanu možná na postup měl, jenže - pomineme-li finance - objevuje se další problém, který klub srážel už v minulosti. „Ne-

SK SLOVAN KUNRATICE O.S.

Rok založení: 1924 ■ **Vývoj názvu klubu:** S. K. Kunratice, Sokol Slovan Kunratice, SK Slovan Kunratice ■ **Úspěchy:** účast v přeboru (2011/2012)

■ **Současnost:** I. A třída, skupina B ■ **Počet týmů:** dva týmy mužů („A“ - I. A třída, skupina B, „B“ - I. B třída - skupina B), starší žáci, mladší žáci, starší přípravka, mladší přípravka, předpřípravka

... v létě se však vždycky zazelená.

Skromné podmínky neberou vedení klubu ambice. Naštěstí...

Tréninkové hřiště Slovanu se nachází na bývalém náměstí.

TRÉNINKOVÝ PLAC Z NÁMĚSTÍ

Kunratický Slovan hraje odnepaměti na hřišti ve Volarské ulici. Ovšem během let se do rekonstrukcí z objektivních důvodů nemohlo nasypat tolik peněz, kolik by bylo potřeba. Proto dnes šéfové klubu mocně touží po renovaci alespoň kabin. Jenže - není za co.

Jak už bylo zmíněno, areál ve Volarské patří tamnímu městskému úřadu, který ho klubu bezplatně pronajímá na dobu určitou. „Vždycky je to na nějakých dvacet let. Smlouvu prodlužují podle toho, jak se mění územní plány. Kdyby ji s námi neprodloužili, museli by nám dát nějaký náhradní pozemek,“ popisuje Čumpelík. Podobný scénář však podle něj v nejbližší době nehrozí.

V prostorech, kde fialovo-bílí vítají své soupeře, leží dvě travnatá hřiště. I když... „Ten druhý plac je sice uznávaný jako klasické hřiště, ale má minimální rozměry. Původně tam bylo náměstí, ale neměli jsme kde trénovat, tak nám magistrát dovolil na vlastní náklady vybudovat plácek,“ vzpomíná Čumpelík.

Kunratičtí by pochopitelně uvítali i hřiště s umělou trávou, ale opět narazili na problémy. „Obec řkala, že umělku ano, ale poskytl by nám prostory někde úplně jinde. Tím by dostali tohle lukrativní území a my bychom se museli stěhovat někam na okraj Kunratic a vybudovat tam nový areál. Ale miliony na takový projekt fakt nemáme,“ prozrazuje.

Prioritou tak zůstává předělání kabin. „Chceme postavit nové, zděné, třeba s nějakou hospodou nebo ubytováním, aby nám to něco neslo. Koneckonců dneska to tak dělá každý. Ale všechno je kvůli financím v nedohlednu,“ uvědomuje si. „Je zkrátka potřeba získat dotace, ale peníze vám dneska jenom tak bohužel nikdo nedá,“ dodává.

Slovan se tak musí spoléhat hlavně na sponzory. „Pomáhají nám hlavně SOS dekorace a firma Janpe, kteří nám přispívají nejvýrazněji už několik let. Samozřejmě máme řadu dalších sponzorů, jejich seznam najdete na našich webových stránkách a na jejichž vyjmenování tady není prostor, ale to na rekonstrukci nestačí,“ uzavírá Václav Čumpelík. ■

STADION SK SLOVAN KUNRATICE O.S.

Název: areál Volarská ■ **Adresa:** Volarská 9, Praha 4-Kunratice, 148 00
Dopravní spojení: minutu pěšky od autobusové zastávky Kunratice (linky 165, 193) ■ **Počet hřišť v areálu:** dvě travnatá

máme dorost. To je přesně to období života, kdy rodiče odpadnou a přestanou děcka do fotbalu v dobrém slova smyslu tlačit. Kluci si pak radši zapálí cigáro, začnou se jim líbit holky a podobně,“ usmívá se Čumpelík. „V nějakých sedmnácti letech už nemají chuť třikrát týdně chodit na trénink. A ještě aby na ně někdo řval, ať nekouří. Takže se na fotbal radši vykašlou,“ poukazuje na rozšířený problém dospívajících fotbalistů.

Kunratickým tak nezbyvá než věřit, že dorostou mladší i starší žáci a přebor klubu v dohledné době znovu vykopou. „Ted' tu máme docela solidní ročníky, takže když se všechno povede tak, jak má, možná za nějakých pět šest let zase vylezeme nahoru,“ naznačuje předseda klubu Petr Zána fakt, že s mládeží se v Kunraticích pracuje kvalitně. „Je to hodně odvislé od toho, jestli rodičům vydrží elán a děti ve fotbale podporují. U nás to funguje tak, že trenéry tu máme právě z řad rodičů, jako třeba Miloslava Nováka nebo Radka Wachtela, ale i z vlastních hráčů, například Martina Staše nebo Jiřího Mergla. Zatím to funguje, snad to tak bude i nadále,“ dodává.

Caparti přitom mají dobrou motivaci, proč v Kunraticích setrvat. Mládežnické týmy se totiž pravidelně konfrontují s nejlepšími hráči v republice. „S kvalitními mančafy se setkáváme hlavně na zimních turnajích. A třeba loni jsme si dohodli několik přáteláků se Slavii, Duklou a Benešovem. A ze začátku jsme je mydlili, Slavii jsme dali 6:2,“ chlubí se trenér mladší přípravky Miloslav Novák.

Inspirací pro začínající hráče může být i skutečnost, že Slovanem Kunratic prošlo několik známých fotbalistů, kteří dnes kopou první ligu. „S fotbalem u nás začínal Roman Bednář, momentálně spartan, podobně jako Jirka Valenta, který je ve Slovácku. Dalším nadějným fotbalistou, který běhal na kunratickém hřišti, je bratr Jirky Valenty Tomáš, v současné době velký talent v dorostu Slavie Praha,“ připomíná Václav Čumpelík.

Co se „družby“ týče, Slovan podobně jako většina pražských klubů spolupracuje převážně s týmy z nejbližšího okolí. „Branky na čtyřce to fluktuje mezi Braníkem, Podolím, Tempem a Cholupicemi. A co se žáků týče, máme blízko i k Libuši,“ dodává. ■

PROFESE

ČONTOFALSKÉMU JSEM DĚLAL ZAHRADU

JAN ŠIMR Z UNIONU VRŠOVICE KOPAL ZA BOHEMKU, DNES JSOU JEHO PRACOVNÍM NÁSTROJEM NŮŽKY

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Je líbo upravit zahradu, ptá se Jan Šimr!?

Charakterizují ho tři věci. Zrzavé vlasy, kapitánská páska na ruce a bezchybné výkony v obraně. JAN ŠIMR z Unionu Vršovice je v pražském přeboru uznávanou osobností, koneckonců i proto po něm před lety sáhli prvoligoví Bohemians. Dnes se urostlý stoper žíví jako zahradník a díky téhle profesi se dokonce občas vídá i s bývalými „klokaními“ spoluhráči.

„Šimrák“ měl fotbalově slušně našlápnuto. Z nižších soutěží se postupně škrábal výš a ve čtyřicetce si dokonce vyzkoušel prvoligové angažmá v Bohemians. „Do devatenácti jsme hráli ve Vršovcích za Union, pak jsme se přes vojnu ve Slaném dostali do Říčana a následně do Krče. Tam po nás sáhl pan Petržela a vytáhl si nás do Bohemky,“ rekapituluje Honza, který při popisování kariéry důsledně používá množné číslo. Veškeré štače s ním totiž prošel i bratr-dvojče Vladimír, který dnes v Uni-

onu dělá asistenta trenéra. „Je to tak, já už automaticky mluvím za něj, vždycky jsme všude byli spolu,“ usmívá se Honza.

PETRŽELA NÁS CHTĚL

V Bohemce se bráchové s nezaměnitelnými zrzavými vlasy moc neohřáli, přesto Jan téhle štače vůbec nelituje. „Pan Petržela tehdy řešil problém se dvěma dlouhodobě zraněnými hráči, útočníkem a obráncem, a hledal někoho za ně. Když se nějak doslechl o mně a bráchovi a oslovil nás, nevá-

hali jsme ani minutu. Vyrůstali jsme ve Vršovcích a odmalička Bohemce fandili, takže to byla i srdeční záležitost,“ vzpomíná.

Jan Šimr si v dresu s klokanem zahrál jediný zápas, v roce 2000 nastoupil na poločas proti Budějovicím. Přesto si z působení v Dolíčku odnesl mnohé. „Moc rád vzpomínám na pana Petrželu. Byl to sice přísný trenér, ale fotbalově nám dal hrozně moc. Naučil nás nové věci, třeba co se týče obratnosti. Navíc v kabině byla super parta, potkali jsme se tam s Karo-

lem Kiselem, Kamilem Čontofalským nebo Michalem Petroušem. S ním jsme dodnes občas v kontaktu,“ vypráví muž, který se s některými ze svých někdejších spoluhráčů vídá i z pracovních důvodů.

„Třeba Kamilovi Čontofalskému jsme dělali zahradu, takže se sem tam potkáme. Prohodíme pár slov o Slavii, o tom, jak se mu daří a podobně,“ prozrazuje s tím, že současný brankář sešíváných není jediným, kdo si od něj nechal udělat zahradu. „Teď bychom ji měli dělat Radkovi Šírlovi, tak uvidíme, snad to dopadne.“

Zatímco toto přání se mu nejspíš splní, to další, fotbalové, už asi nikoliv. „Chtěl bych si ještě někdy zahrát s brácho, ale to už je nereálné. Potřeboval by zhubnout tak dvacet kilo, což se mu nejspíš nepovede,“ směje se.

V DIVADLE I V PIVOVARU

Spoluhráči Honzy Šimra se v pracovním životě pohybují na rozličných místech. „Třeba Láďa Kejhal v podzemí, protože je dispečerem v metru. Pak tu máme Honzu Špačka, který dělá závozníka v pivovaru, nebo například Pepu Šůvu, elektrikáře z karlínského divadla,“ vypočítává „Šimrák“, o jehož bratrovi už byla řeč. Kromě toho, že je Vladimír asistentem trenéra v Unionu Vršovice, dělá ještě pomocníka v Metropolitní univerzitě. A dle tradice - davy studentů.

OD INSTALATEŘINY ZBĚHL

Honza se několik let, když hrál za Bohemians a Prachatic, fotbalem živil. Ale jak postupně sestupoval

S nůžkami to Honza umí.
A co na hřišti, zvládne je?

Ted' vede přebor s Vršovicemi,
ale okusil i ligu!

do nižších soutěží, musel se poohlédnout po nějakém zaměstnání. A přestože začínal jako vyučený instalatér, osud ho zavál k zahradničině, u které zůstal dodnes. „Dělám ve firmě bývalého spoluhráče ze Stříbrné Skalice. Jednoho dne se mě zeptal, jestli k nim nechci přijít na zkoušku. Zkusil jsem to a už jsem tam sedm let, hrozně moc mě to chytlo. Možná i proto, že to má blízko k fotbalu, k trávníku. Taký mě baví, že je za vámi hned vidět odvedená práce,“ přemítá.

O „Šimrákově“ profesi pochopitelně vědí i na Unionu, proto se občas stává, že jeho služby využijí. „Když potřebují pomoc, není problém se domluvit. Seženu třeba čtyřicet koberců trávníku a pak to tu sami položíme,“ vysvětluje muž, jehož džob neobnáší jen sázení stromů a kytěk. „Musíte připravovat povrchy, terény, udržovat je, dělat třeba skalky nebo jezírka. Dáváme i mulčovací plachty, aby nerostl plevel, prostě kompletní péče o zahradu,“ vypočítává.

JAN ŠIMR

- Věk: 37
- Profese: zahradník
- Klub: Union Vršovice
- Pozice: obránce

S fotbalem se Honzova profese snoubí bez problémů. I přesto, že se svůj denní rozpis dozvídá jen pár hodin předem a zejména v letních měsících je jeho pracovní plán pořádně nabitý. „Když je zahradnická sezona, tak děláme od sedmi ráno do pěti do večera, takže z práce jedu hned v montérkách na trénink,“ usmívá se.

RIZIKO EXISTUJE

Kapitán Unionu Vršovice má navíc výhodu, že v kolektivu má za kolegy rovněž fotbalisty. „Je nás deset, jsme rozdělení na dvě skupiny a asi čtyři kluci taky hrají fotbal. Náš šéf je navíc rovněž fotbalista, takže ten časový tlak naprosto chápe. Stačí pár dní dopředu říct, že třeba ve středu hrajeme pohár, a pak mě pustí o něco dřív,“ popisuje.

Nezdá se to, ale zahradničina může být i pořádně nebezpečným zaměstnáním. Honza má však štěstí, stejně jako si nikdy neublížil při fotbale,

zranění ho nepotkalo ani s nabroušenými nůžkami v ruce. „Ale riziko tam samozřejmě existuje, zejména při kácení stromů nebo spouštění větví. Pak musíte dávat dvakrát větší pozor než obvykle, aby vás něco netrefilo,“ vzkazuje.

Co se budoucnosti týče, Jan Šimr žádné velké pracovní změny neplánuje. „Ale je to hodně náročná profese, nevím, jestli se to dá vydržet třeba do padesáti let. Jestli budu nadále fyzicky zdatný, tak bych u zahradničení rád zůstal,“ prozrazuje. A že by následoval stopy bratra Vladimíra a vrhl se na koučování? „Možné to je. Mám dva syny, kteří kopou za Union, takže možná i kvůli nim bych si trenérskou licenci udělal. Přece jen jsem nasbíral dost zkušeností, které bych mohl předat,“ dodává. ■

INTERCE

FSG **SVOBODA**
STEINFELD

TRÉNINK

ROZVOJ RYCHLOSTI

PORADNA JIŘÍHO FORMÁNKA, TRENÉRA A PROVOZOVATELE
STRÁNEK WWW.TRENINK.COM

FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

Na vyšší úrovni bez rychlosti
málokdo uspěje.

Cílem tohoto článku je pomoci trenérům, těm začínajícím, ale i zkušeným, s rozvojem rychlostních schopností fotbalistů, především pak těch mládežnických.

Současné pojetí fotbalu je charakterizováno vysokou úrovní individuálních dovedností, které musí být spojeny s vysokým tempem hry. Veškeré herní činnosti jsou prováděny pod časovým i prostorovým tlakem.

Nezbytným předpokladem k tomu, aby se hráč měl možnost prosadit, je vysoká úroveň rychlostních schopností. Fotbalista, který předčí soupeře v akceleraci, získává výhodu při řešení útočných i obranných situací. Obdobně to platí pro schopnosti rychlostně-silové a rychlostně-vytrvalostní, proto my trenéři po hráčích chceme, aby situace řešili stejně efektivně jak na začátku utkání, tak v jeho závěru.

1. RYCHLOSTNÍ SCHOPNOSTI FOTBALISTŮ

Fotbalovou rychlostí rozumíme schopnost hráčů provést pohyb s fotbalovým míčem nebo bez něj, to vše maximální možnou intenzitou a v co nejkratším čase. Maximální fotbalovou rychlostí pak rozumíme běh do délky trvání deseti vteřin.

Pokud chceme u hráčů dosáhnout vysoké úrovně rychlostních schopností, musíme se v tréninku zaměřit na startovní reakci, akceleraci, rychlostní vytrvalost a rychlostně-silové schopnosti hráčů.

Fotbalový sprint má na sebe několik navazujících komponent, které začínají rychlostí reakce, startovní rych-

lostí, akcelerací a udržením maximální rychlosti. Pro fotbal jsou nejdůležitější první dvě a část akcelerace, s důrazem na úvodní dvě vteřiny sprintu.

2. SPECIFIKA RYCHLOSTNÍCH SCHOPNOSTÍ VE FOTBALE

Pokud si jako trenéři provedeme podrobnou analýzu několika náhodně vybraných fotbalových utkání, tak ve většině případů dojdeme k závěru, že nejčastěji hráči provádějí sprinty do pěti metrů. Některé studie konkrétně hovoří o tom, že okolo 65 % je do pěti metrů. Obvykle jsou sprinty do pěti metrů dvakrát častější než sprinty do deseti nebo dvaceti metrů. Sprint na více než dvacet metrů je ještě méně častý. Více než 90 % sprintů je do dvaceti metrů.

Pokud se zaměříme na celkový počet sprintů v průběhu utkání, tak podle postů, na kterých hráči nastupují, za jedno utkání absolvují mezi padesáti a sto sprinty.

Jako trenéři se musíme zamyslet nad tím, jaká rychlostní a sprinterská cvičení zařazujeme do tréninku a jaké jsou délky běžeckých úseků...

3. VÝVOJ RYCHLOSTNÍCH SCHOPNOSTÍ FOTBALISTŮ

Rychlostní schopnosti hráčů jsou z více než tří čtvrtin ovlivněny geneticky, z tohoto pohledu je nejdůležitěj-

ší poměr pomalých a rychlých svalových vláken.

Z pohledu vývoje organismu jednotlivých hráčů jsou rychlostní schopnosti na vrcholu nejdříve, předcházejí tak vrcholu vytrvalostních a silových schopností. Zcela logicky také přichází jako první pokles rychlostních schopností s přibývajícím věkem.

Optimálních rychlostních schopností dosahují hráči ve věku 18-21 let. Velmi bouřlivý vývoj rychlostních schopností probíhá u hráčů do patnáctého roku. Obecně lze konstatovat, že od 12 let jsou podmínky pro rozvoj rychlostních schopností nejpříznivější, protože v tomto věku je obvykle zaznamenáván největší nárůst rychlostně-silových schopností. Další rozvoj je podmíněn rozvojem koordinace a flexibility.

Nedílnou součástí rozvoje rychlosti jsou zkušenosti získané v herních podmínkách. Tyto zkušenosti umožňují hráčům předvídat průběh herní situace a adekvátně reagovat. Schopnost předvídat vývoj situace tak u starších zkušenějších hráčů kompenzuje vyšší úroveň kondičních schopností mladších hráčů s lepšími fyzickými předpoklady, ale s menší herní praxí.

4. ENERGETICKÉ ZABEZPEČENÍ RYCHLOSTNÍCH SCHOPNOSTÍ

Všechny děje probíhající uvnitř organismu a sloužící k uvolnění využitelné energie a látek potřebných pro činnost organismu se nazývají metabolismus. Pro fotbal a jeho hráče je charakteristické střídání krátkých rychlostních in-

tervalů maximální intenzity s intervaly nízké intenzity, které mají zotavný charakter. Tyto zotavné intervaly slouží k obnově energetických zdrojů, zabezpečujících intenzivní intervaly.

Pro vyražení s délkou do dvou vteřin je využívána energie vznikající rozpadem molekuly ATP. Pro krátké sprinty v délce od pěti do deseti vteřin je zdrojem CP. Energie získaná ATP-CP systémem je organismu k dispozici okamžitě a slouží ke krátkodobému uhrazení energetických potřeb běhu maximální intenzitou.

Běh maximální intenzity po dobu delší než dvacet vteřin je zabezpečován laktátovým systémem. Tento systém umožňuje hráčům pracovat ve vysoké intenzitě, ale důsledkem je hromadění laktátu ve svalch, je zhoršena koordinace a hráči ztrácejí sílu.

5. METODY ROZVOJE RYCHLOSTNÍCH SCHOPNOSTÍ

Podmínkou úspěšného rozvoje rychlostních schopností hráčů v tréninkové jednotce je mít tým připravený tak, aby cvičení a hry byly prováděny maximální možnou intenzitou. Hráči nesmějí rychlostní cvičení provádět, pokud pociťují únavu, protože pak je třeba cvičení přerušit nebo dokonce ukončit. Intervaly zatížení musí být střídány dostatečnými intervaly odpočinku, které umožňují obnovení energetických zdrojů potřebných pro rychlostní cvičení.

Rychlostní a koordinační cvičení vyžadují vědomou spolupráci od hráčů zapojených do tréninku. Hráči musejí k cvičení přistupovat koncentrovaní na prováděnou činnost, což předpokládá jejich dostatečnou motivaci.

Doporučuji rychlostní cvičení provádět vždy v úvodu hlavní části tréninkové jednotky, kdy hráči předtím neprovádějí intenzivní cvičení a nejsou unavení. Cvičení doporučuji provádět po 4-12 opakováních ve 2-6 sériích, vždy s naplánovanou celkovou metráží sprintů.

Inspirací pro rychlostní cvičení může být akcelerace z chůze do maximální rychlosti, starty z různých pozic, padavé starty, běhy do mírného kopce nebo běhy se zatížením.

6. TRÉNINK RYCHLOSTNÍCH SCHOPNOSTÍ U MLÁDEŽE

V kategorii mladších žáků by se trenéři měli zaměřit především na rozvoj reakční rychlosti, frekvenci pohybu v krátkém časovém intervalu. Tréninková cvičení na rychlost reakce obvykle začínají na akustický nebo optický podnět.

V období, kdy se hráči dostávají do puberty, dochází ke zvyšování hladiny hormonů a tím pádem nárůstu svalové hmoty. Období je proto vhodné k tréninku silových schopností potřebných pro rozvoj rychlostních schopností.

Dispozice pro rozvoj rychlosti se

od patnáctého roku začínají snižovat, přesto lze rychlost hráčů zvyšovat, pokud dochází ke zlepšování silových schopností.

Trénink rychlosti u dvacetiletých a v následujících letech je důležitý především proto, aby byla udržena vysoká úroveň výkonnosti a zabránění zbytečnému poklesu úrovně rychlostních schopností.

7. SPECIFIKA TRÉNINKU RYCHLOSTI U VĚKOVÝCH KATEGORIÍ

Hráči v kategorii fotbalových školáčků jsou schopni se soustředit pouze na krátkou dobu a pouze na jednu věc, často zapominají základní pravidla.

Mají problém s týmovou spoluprací. Limitující je rychlý nástup únavy. Kondice je zaměřena na všeobecný rozvoj. U přípravek se zlepšuje soustředění. Zlepšuje se nervosvalová koordinace, roste síla. Ve hře se začínají objevovat mezi jednotlivými hráči rozdíly v kondici i koordinaci. Stimulujeme koordinační a rychlostně-silové schopnosti. Při rozvoji rychlostních schopností se zaměřujeme na rozvoj běhu v úsecích okolo deseti metrů a rychlost běhu se změnou směru.

Hráči mladších žáků už chápou taktiku. Vysokou úroveň má pohybová koordinace, dospělým se již vyrovná reakční doba. Období je důležité z hlediska rozvoje frekvence pohybu.

U starších žáků je růst končetin rychlejší než růst trupu, dochází k poklesu úrovně nervosvalové koordinace a zhoršení pohybového projevu i techniky získané v předchozím období. V kondiční přípravě se zaměřujeme hlavně na koordinaci a rychlost. Dochází k rozvoji silových schopností včetně silové vytrvalosti. Používáme především cvičení s váhou vlastního těla. Při rozvoji rychlostních schopností se zaměřujeme především na rozvoj startovní rychlosti společně s dynamickou silou, rozvoj rychlosti reakce a schopnosti pohybu s úsekem o délce dvacet metrů.

Mladší dorostenci vyrovnávají růstové disproporce vzniklé v průběhu puberty. Hráči jsou schopni zvládnout větší objem kondičních činností. Je doporučeno rozvíjet všechny pohybové schopnosti, včetně silových a vytrvalostních, které doposud nebyly rozvíjeny. Je čas zařazovat trénink rychlostně-vytrvalostního charakteru. Při rozvoji rychlostních schopností se zaměřujeme na rozvoj běhu spojený s odrazovou silou a obratností.

U staršího dorostu dochází ke zvyšování objemu kondiční přípravy. Jedná se o období maximálního tréninku. Trénink je velmi podobný tréninku dospělých. Rozvoj rychlostních schopností je zaměřen na rozvoj rychlostně-silových schopností. ■

INZERCE

UMÍME ZABEZPEČIT COKOLIV

H-S-P

Mechanické, elektronické a speciální zabezpečení

www.h-s-p.cz

FOTO MĚSÍCE

DOKONALÉ SPLYNUTÍ

Když dva dělají totéž, není to vždy totéž. Zatímco hráč Meteoru chce odzbrojit soupeře z Motorletu, ten se naopak snaží soka přelstít. Z pozice, která připomíná dokonalé splynutí, to ovšem nebylo vůbec snadné. Nepochodil...

FOCENO: BĚHEM 19. KOLA DIVIZE B MEZI METEOREM PRAHA VIII A MOTORLETEM PRAHA
AUTOR: ONDŘEJ HANUŠ

ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

***Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my***

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ

Váš dodavatel tepla pro Prahu
a partner Pražského fotbalového svazu

Pražská teplárenská a.s., Partyzánská 1/7, Praha 7 / www.ptas.cz

// ZDE
CHYBÍ
VÁŠ
DRES!!!

ExtraFotbal.cz

DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// NYNÍ AKČNÍ NABÍDKA!

INFORMUJTE SE NA ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

// NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU NA ADRESE:

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

ExtraFotbal.cz

FOOTBALLMANIA, A.S.

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

WWW.EXTRAFOTBAL.CZ